

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Прешлаша се прима само у годишњим и полугодишњим роковима и плаћа се у напред.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetignè, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији Гласа Црногорца на Цетиње.

Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.

Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара; цитеро слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим напријед изнешене цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

Свима Судовима

На основу чл. 56., става другог, Уредбе о управним, судским и финансијским властима у новоослобођеним областима, а у сврху допуне исте, прописујем ова

УПУТСТВА

1.) Судови ће потврђивати само оне уговоре о купопродаји непокретности, код којих су претходно испуњена наређења чл. 3. закона о насељавању новоослобођених предјела Црне Горе (т. ј. да је продавац преко надлежних полицијских власти обавијестио Главни Одбор за насељавање новоослобођених области о томе да извјесно непокретно имање продаје, коме га и под којим условима продаје, и да је Главни Одбор продају одобрио) — и тач 3. ових упутстава.

2.) Пошто суд потврди купопродајни уговор о непокретности, купац је дужан куповну цијену предати суду, који ће је уручити продавцу; ако је Уговором предвиђено да се куповна цијена исплаћује у дјелимичним отплатама (ратама), купац је такође дужан сваку отплату предати суду, а овај ће је уручити продавцу.

Суд који је уговор потврдио, задржаће исти код себе и предати га купцу, као доказ о властности, тек онда кад купац, на наведени начин, исплати потпуно, куповну цијену.

3.) Продавац је дужан, кад извјести управне власти у смислу чл. 3. закона о насељавању новоослобођених предјела, да једновремено поднесе пријаву надлежном кан. односно општ. варошком суду, у којој ће именовати непокретност коју продаје, тачно обилеживши њене границе, а суд ће одмах, о трошку продавца, то објавити у званичном листу и позвати све оне који би имали какво стварно право на непокретности, да се, у року од 30 дана од првог огласа у званичном листу, пријаве дотичном суду са доказима о своме праву.

Оглас ће се отштампати у два узастопна броја званичног листа, а поред тога, у исто вријеме, продаја ће се обзнанити и у општини, у којој се непокретност налази, у кап. и обласном мјесту.

4.) Ако би се у гореозначеном року пријавила суду лица која оспоравају право властине продавца, или истичу на непокретности какво своје стварно право, суд неће потврђивати купопродајни уговор, док се то спорно питање не ријешити, било судским путем, било нагодбом.

5.) Ако на непокретности која је предмет купопродајног уговора, постоји каквих терета, и купац пристане да прими и те терете, суд ће уговор потврдити на значивши, да је и које је терете купац примио.

6.) Да би се спријечило симулирано склапање уговора о дару, а у ствари се вршила купопродаја, суд ће, кад год му се поднесе на потврду уговор о дару какве непокретности, претходно утврдити с обзиром на односе крвне, пријатељске и другарске, који су до тада постојали између дариваоца и обдареника, као и на имовно стање једног и другог, да ли је природно претпоставити да је уговор о дару истинит или је симулиран, па ће га у првом случају потврдити, а иначе ће потврду ускратити.

7.) Уговор о дару непокретности, без обзира на вриједности предмета, ништа-

ван је ако није судом потврђен, и никад не може имати правних посљедица у корист обдареника.

Наређујем судовима да се ових упутстава у свему строго придржавају.

Број 3583.

Цетиње, 7. јула 1914. г.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић.

СТЈЕЧАЈ

У краљ. црногорским гимназијама и учитељским школама потребни су у идућој школској години ови наставници:

за српски јез. с литературом 3 настав.	
„ историју и географију	3
„ природне науке	1
„ педагогију	1
„ француски језик	1
„ њемачки	1
„ пољску привреду	1
„ вјеронауку	1

Првијенствено право имају Срби, а по том сви Југословени са редовно довршеним наукама и положеним професор. испитом. У недостатку испитаних наставника узимаће се и кандидати, који још нијесу положили испит, али то намјеравају учинити кроз кратко вријеме.

За поближа обавјештења нек се рефлектанти обратe најдаље до 10. августа овом Министарству.

Бр. 2604. Из канцеларије Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, 17. јуна 1914. године, Цетиње.

СТЈЕЧАЈ

Краљ Министарство Просвјете и Црквенијех Послова расписује понован стјечај за привремено попуњавање доље упуражњених учитељских мјеста за школску годину 1914/15.

1. Бар (2 одјељења у мушкој и једно у женској школи),

- Бата,
- Бјелице Горње,
- Доње,
- Бољевићи,
- Врађина,
- Грахово (два одјељења),
- Дупило,
- Зупци,
- Комани,
- Комарно,
- Крњице,
- Сеоца,
- Љуботињ (два одјељења),
- Мирац,
- Салч,
- Трешњево,
- Трњине,
- Убли Чевски,
- Улцињ (два одјељења: једно у мушкој а друго у женској школи),
- Цетиње (три одјељења: једно у мушкој а два у женској школи),
- Цеклин Горњи,
- Чево,
- Шестани,
- Св. Никола (Штој),
- Бривска Гора,
- Андријевица,
- Баре Краљске
- Безово,
- Блатина,
- Близна,
- Велика (два одјељења),
- Веље Дубок,
- Влаховићи,
- Вуковци,
- Голубовци (два одјељења),
- Дољани,
- Дрезга,
- Колашин (дно одјељење у женској школи),
- Коњухе,
- Липово,
- Матешево,
- Медун,
- Момче,
- Миољска,
- Морача Гања (три одјељења),
- Ново Сел
- Подбишћ
- Подгори (једно одјељење у женској школи),

- Прекобрђе (два одјељења),
- Служ (два одјељења),
- Трабаљево,
- Тренча,
- Убли Кучки (два одјељења),
- Штитарица,
- Равни,
- Крџа Јела,
- Врањ,
- Баре Шумановића (два одјељења),
- Богетићи,
- Борковићи,
- Богмиловићи,
- Брезна,
- Брезовик (два одјељења)
- Брестике,
- Брођанац,
- Буковица,
- Велимје,
- Враћеновци,
- Голија,
- Гораиско,
- Горње Поље (два одјељења),
- Гостиље,
- Данилов-град (два одјељења),
- Драговољићи,
- Дуга,
- Дужи,
- Жабљак (два одјељења),
- Жупа Никшићска (два одјељења),
- Луково,
- Мартинићи,
- Мратиње,
- Недајно,
- Никшић (два одјељења: једно у мушкој а једно у женској школи),
- Озринићи,
- Острог,
- Панковићи (два одјељења),
- Петровићи,
- Пшче,
- Опутна Рудина,
- Рудине Горње,
- Рудинице,
- Рудини,
- Равно,
- Тепца,
- Тренча,
- Ускоци (Боан),
- Црквице Пивске,
- Црна Гора,
- Шавник (три одјељења),
- Шаранци,
- Бијела,
- Пећ (четири одјељења),
- Бијело Поље (Пећска Област),
- Будисавци,
- Ђаковица (два одјељења),
- Брезејовица,
- Горња Ржаница (два одјељења)
- Гусиње,
- Будимље (три одјељења),
- Калудра,
- Заостро,
- Заград,
- Горња Села (два одјељења),
- Бијело Поље,
- Пећарска,
- Ивање,
- Расово,
- Стожер,
- Прошћење,
- Равна Ријека,
- Ораовица,
- Рожај,
- Петница,
- Савин Бор,
- Башча,
- Полица (два одјељења),
- Плевља (четири одјељења),
- Премђани,
- Бобово,
- Косјеница,
- Ковач,
- Ограђеница,
- Отиловићи,
- Обарде,
- Ољевина.

На овај стјечај могу се јавити поред сталних учитеља и учитељски кандидати, као и они, који имају услове за привремене учитеље и учитељске заступнике.

У молби ће сваки назначити разлоге, због којих тражи неко од горњих мјеста. Учителијски заступници и они, који се први пут јављају за службу, дужни су поднјети документа о својој спреми и владању.

Молбе ће се примати до 1. августа ове године.

Број 2624. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова од 19. јуна 1914. г. Цетиње. 4,6

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ, праћен од г. г. министара Пламенца и Церовића, извезао се прије неколико дана на аутомобилу преко Чекања до Чева и отуда је продужио до Данилова Града, те се истога дана пред вече преко Подгорице и Ријеке повратио у пријестоницу.

Друштво Црногор. Црвеног Крста

Правилима Друштва Црногорског Црвеног Крста од 30. марта 1907. год., Највишим одобрењем Његовог Величанства Краља Господара, додат је нов члан, који гласи:

Награде друштвене.

Ради награде за услуге учињене Црногорском Црвеном Крсту у мирно и ратно доба, установљавају се нарочити знаци одликовања, и то:

- 1) друштвени крст,
- 2) друштвена златна медаља, и
- 3) друштвена сребрна медаља.

Друштвени крст састоји се из равнокраког црвеног крста на округлом бијелом пољу, око кога се обавија лаворовијенац од зеленог емаља; над крстом је златна круна, а по средини крста позлаћени грб Краљевине Црне Горе на порфири. С друге стране стоји натпис златним словима: „Црногорски Црвени Крст 1912—1913“.

На друштвеним златним и сребрним медаљама, које су обје једне величине и једнаке израде, урезана је на једној страни лаворова грана, при врху ње црвени крст, испод крста траци вршице с натписом: „за услуге Црногорском Црвеном Крсту 1912—1913“; испод овога црногорски грб на порфири. С друге стране је Косовка Дјевојка која напаја Орловића Павла, као символ његовања рањених војника; испод лика стоји година 1389.

Све ове награде дају се особама, које су било знатним прилозима у новцу или стварима, било личним услугама око вршења друштвених послова и око његовања рањеника и болесника, стекле право на особиту захвалност Друштва.

Поменута одликовања могу добити мушке и женске особе. Она се дају на предлог Управе Друштва Црногорског Црвеног Крста, а по одобрењу Узвишене Покровитељке Друштва, Њеног Величанства Краљице Милене.

Сви ови знаци одликовања носе се на лијевој страни прси као и остали ордени, а на врци црногорских војничких боја (бијело са црвеним орајцима), и то мушки на троугаоној врци, а женске на увијеној истих боја.

Уз свако од ових одликовања даје се и нарочита диплома, коју потписује председник Друштва Црногорског Црвеног Крста.

Списак одликаних лица води се у нарочитој књизи у Главном Одбору. Из Управе Друштва Црногорског Црвеног Крста.

Цетиње, 10. јула 1914. год.

Председник,
Митрополит Митрофан.

Аустро-Угарска и Србија.

Ишл, 9 јули

Гроф Берхтолд приспио је овамо и био примљен од цара у аудијенцију која је трајала читав сат да поднесе извјештај о текућим стварима свога ресора. — Бечки Кор. Биро.

Будим-Пешта, 10. јули

Министар председник Тиса изјавио је у парламенту да спољни положај није такав да би се могло говорити о могућности озбиљног обрта. Спољњи положај је потпуно нејасан, и може да се доведе у ред мирним средствима. С друге стране,

могло би доћи до озбиљних заплета. — Бечки Кор. Биро.

Биоград, 10. јули

Пошто је Г. Пашић отпутовао у унутрашњост, а треба затим одмах да путује у иностранство, заступала у дужности председника владе и министра иностраних дјела, министар финансија Г. Лаза Пачу. Указ је о томе данас објављен у званичним новинама. — Биоград. Пресбиро.

Беч, 10. јули

Аустро-угарски министар у Биограду предао је у шест сати вечерас српској влади вербалну ноту која садржи захтјеве монархије односно угушивања великосрпског покрета и кажњавања сукриваца у сарајевском атентату. Одговор се тражи до 12. о. мј. у шест сати у вече. — Бечки Кор. Биро.

Беч, 11. јули

Аустро-угарска влада нашла се приморана да упути српској влади, у четвртак 10. јула, преко аустро-угарског министра у Биограду ову ноту:

31 марта 1909., српски министар у Бечу дао је, по наређењу своје владе, аустро-угарској влади ову изјаву: „Србија признаје да њезина права нијесу оштећена свршеним чином који је створен у Босни и Херцеговини, и да ће се, према томе, приклонити оној одлуци коју буду доносије велике силе односно члана 25 Берлинског Уговора. Србија се обавезује да ће се повињавати савјетима Великих Сила, према којим савјетима се управљала односно анексије још од посљедње јесени, и она се обавезује осим тога да промијени сву своју садашњу политику према Аустро-Угарској и да од сада живи са овом у односима доброг сусједства.“

Али, историја посљедњих година, а нарочито болни догађаји од 15 јуна показали су да у Србији постоји један превратнички покрет који има за циљ да одвоји од аустро-угарске монархије извјесне земље и извјесне дијелове њезиног територија. Овај покрет који се родио пред очима српске владе, довео је до тога да се манифестује преко граница Краљевине актима тероризма, серијом атентата и убиствима.

Краљевска српска влада далеко од тога да задовољи формалне обавезе садржане у изјави од 31 марта 1909 није ништа учинила да угуши тај покрет. Она је трпјела злочиначку активност различитих друштава и организација које су биле

управљене против Монархије, као и необуздано писање штампе која је глорификовала извршиоце атентата, учествовање официра и чиновника у превратничком раду, једну нездраву пропаганду у јавној настави; трпјела је, на посљетку, све манифестације које су могле да наведу српско становништво на мржњу Монархије и на презирање њезиних институција. Ова грјешна толеранција краљевске српске владе није престала ни онда када су догађаји од 15 јуна о. г. показали читавом свијету њезине кобне посљедице.

Произлази из изјава и признања злочиначких извршилаца атентата од 15 јуна да је сарајевско убиство било сковано у Биограду, да су оружје и експлозиве који су нађени у рукама убица, дали српски официри и чиновници, чланови „Народне Одбране“, и, на посљетку, да је прелазак злочинаца и њиховог оружја у Босну, био организован и извршен од стране шефа српске пограничне полиције.

Поменути резултати истраге не дозвољавају више аустро-угарској влади да и даље продужи своје великодушну држање и очекивање, како се владала годинама према акцији која је била усредсређена у Биограду и отуда проповиједана по територију монархије. Напротив, ови резултати присиљавају Аустрију да мора да учини крај овим ровенима која су стална опасност по мир Монархије.

Да постигне тај циљ, аустро-угарска се влада налази приморана да тражи од српске владе званичну изјаву којом осуђује пропаганду управљену против аустро-угарске монархије, т. ј. све тенденције које иду на то, да се одвоје од Монархије њезина земљишта, и да се српска влада обавезује да са свима средствима угуши ову злочиначку и терористичку пропаганду.

Да се даде свечан карактер овој обавези, Краљевска Српска Влада објавиће у својем званичном листу са датумом од 26/13 јула ову изјаву:

Краљевска Српска Влада осуђује пропаганду управљену против Аустро-Угарске, т. ј. све тенденције које иду на то да се одвоји од Монархије њезино земљиште, и искрено жали кобне посљедице ове злочиначке акције.

Краљевска Влада жали што су српски официри и чиновници учествовали у горе поменутој пропаганди и тијем компромитовали одnose доброга сусједства, на које се Краљевска Влада била свечано о-

бавезала својом изјавом од 31 марта 1909.

Краљевска Влада која не одобрава и осуђује сваку мисао или покушај мијешања у судбину ма које народности у Аустро-Угарској, сматра да је њезина дужност да формално обавијести официре, чиновнике и све становништво у Краљевини, да ће од сада поступати крајњом строгишћу противу лица која би била окривљена ради такве акције, и да ће уложити све своје напоре, да је спријечи и угуши.

Ова изјава биће у исто вријеме стављена на знање краљевској војсци у дневној заповијести Његовог Величанства Краља и биће објављена у званичном „Војном Листу“.

Краљевска Влада се осим тога обавезује:

1. да угуши сваку публикацију која побуђује на мржњу и презирање Монархије, и чија је тенденција управљена противу интегритета земљишта Монархије;

2. да одмах распусти удружење „Народну Одбрану“ и да заплијени сва његова пропагандистичка средства, и да на исти начин поступи против осталих друштава и организација у Србији, која воде пропаганду противу Монархије. Краљевска Влада предузеће потребне мјере да та растурена друштва не узмогну продужити своје дјеловање под другим именом и у другом облику;

3. да без одлагања избаци из јавне наставе у Србији, колико што се тиче наставника, толико и учбеника, све што у Србији служи или би могло да даје хране пропаганди против Аустро-Угарске;

4. да одстрани из војне и управне службе све официре и чиновнике окривљене ради пропаганде противу аустро-угарске монархије; њихова имена и дјела Аустро-Угарска задржави себи право да саопшти Краљ. Српској Влади;

5. да прими у Србији сарадњу органа аустро-угарске владе за угушивање превратничког покрета управљеног противу земљишне неповредности Монархије;

6. да учини судско исљеђење против саучесника завјере од 15 јуна, који се налазе на српскоме земљишту. Органи изаслани за ту циљел од аустро-угарске владе узете учешће у исљеђењу које се на то односи;

7. да с мјеста ухапси мајора Војислава Танкосића и Милана Цигановића српског чиновника, који су компромитовани резултатима сарајевске истраге;

8. да спријечи успјешним мјерама учешће српских власти у недозвољеном пребацивању преко границе оружја и експлозива; да отпусти и да строго казни пограничне полицијске чиновнике у Шапцу и Лозници, који су окривљени да су потпомогали извршиоце сарајевског злочина, олакшавши им пријелаз преко границе;

9. да даде аустро-угарској влади изјашњење о неоправданим изјавама високих српских чиновника како у Србији тако и у иностранству, који се и поред свега својег званичног положаја нијесу устезали послје атентата од 15 јуна да се у интервјуима изразе на непријатељски начин о аустро-угарској монархији; и

10. да без одлагања обавијести аустро-угарску владу о извршењу горе побројаних мјера.

Аустро-угарска влада очекује одговор Краљевске Владе најдаље до суботе 12. ов. мјес. у 6 час. у вече.

Овој ноти приложен је један додаток који се односи на резултате сарајевске истраге у вези са чиновницима, који су поменути у тачкама 7. и 8.

Кривична исљеђења сарајевског суда против Гаврила Принципа и другова ради убиства и саучешћа у злочину извршеног 15. јуна дала су до сад ове чињенице:

1. Завјера чији је циљ био да се надвојвода Франц Фердинанд убије за вријеме његова боравка у Сарајеву, била је скована у Биограду од стране Принципа, Неђељка Чабриновића, Милана Цигановића и Трифка Грабежа уз учешће мајора Војислава Танкосића;

2. шест бомба и четири браунинга са метцима, којима су злочинци извршили атентат, дали су у Биограду Принципу, Чабриновићу и Грабежу, Танкосићу и Цигановићу;

3. бомбе су ручне гранате из српског војног крагујевачког арсенала;

4. да би атентат успио, Цигановић је учио Принципа, Чабриновића и Грабежа руковању бомбама и давао у шуми у топчидерском стрељишту поуке у гађању Принципу, Чабриновићу и Грабежу;

5. да омогући Принципу, Чабриновићу и Грабежу да пријеђу босанско-херцеговачку границу и да тамо тајно прокријумчаре оружје, Цигановић је у потаји организовао пријенос оружја и према тој организацији извели су да злочинци и њихово оружје пријеђу у Босну

Стон, она је сматрала да је дужна тим прије замјениити православно свештенство са латинским. Али томе стаде на пут Душан Силни својом повељом од маја 1334., којом запријети Републици, да ће јој Стон одузети, ако не одустане од своје намјере. Али до није, кад је цар Душан био заузет великим освајањима на Балкану, Република се повратила на посао, и пошто није могла на лијепе обећања калуђере удаљити оружјани људи их ишћераше, те се они разбјегоше, и тек 1347. било је дозвољено двојци њих да могу становати у Стону у приватној кући.

Ово насилно отимање манастира неки дубровачки писци приписују „пријатељском уговору“ Републике са калуђерима, да се преселе у два светогорска манастира, којима је зато Република плаћала сваке године по 500 перпера. Преосвештени писац је то до очевидности побио, прво, наводећи старије писце, који сведоче да су калуђери били насилно уклоњени из манастира; друго, да је тај уговор измишљен, јер је стонски данак, који Цар Урош својом повељом од 2. јуна 1358. удвостручио, Република исплаћивала Светоархангелском манастиру, задужбини Краља Милутина у Јерусалиму. Истом повељом Цар Урош је наредио за случај да тај манастир опусту, да тај данак плаћа светогорским манастирима: Хилендарском и Светопавловском. И Царица Мара својом повељом од 15. априла 1479., пошто Турци завладаше на Балкану, нареди Републици, ипшто је она црква у Јерусалиму ойушћела, да за Стон, који јој даде Стеван Душан и Цар Урош потврди, мора унапријед исплаћивати сваке године у одређеним роковима 1000 перпера, мјесто јерусалимског манастиру,

ПОДЛИСТАК

Стон у средњим вјековима.

Стон у средњим вјековима. Црквено-историјска студија Епископа Никодима. Дубровник 1914. Наклади пишчева. Штампана Српске Дубровачке Штампарије. Цијена 2 круне.

Хвала помоћи Матице Српске у Дубровнику, ова радња је преосвештеног писца пред нама прије него ли смо јој се надали. То је читави књига *сасвим нове* садржине из прошлости српскога народа! Оставка на пастирску службу Епископа Никодима обилато је надокнађена његовим покојом у Дубровнику.

У средњим вјековима стонско полуострво (Пелешац) са градом Стоном на земљоузу који ово полуострво веже са континентом, и са такозваним Приморјем од Стона до Дубровника, састављао је приморски дио некадашњег Захумља, које су Срби заузели за вријеме цара Ераклија (610—641), па добар дио пријеђе и на стонско полуострво. У IX. вијеку они примише хришћанску вјеру од источних мисионера са источним црквеним обредима и словенским богослужењем. Пошто је тада хришћанско вјеровање било једно исто и на Истоку и Западу, то се и ови Срби на стонском полуострву сјединише у вјери са старим римским колонистима, које ту нађоше и који су одавна већ били хришћани, те се сада разликовали од новопокрштених само Срба у црквеном обреду.

До покрштења, захумском кнежевином управљао је жупан којег је народ периодично бирао; а послје покрштења, цар

Василије Македонац уреди, да земаљски старјешина буде из најзаслужније породице, па да га наслеђује старији члан исте. Порфирогенит спомиње Михајила Вишевића, који је у његово доба био кнез захумски, познат као савезник бугарског цара Симеона. Кад је 1018. грчки цар Василије Бугаре победио, тада и хумска кнежевина дође под власт византијске царевине, све док није Стеван Немања под своју власт сабрао српске земље, и поставио свога брата Мирослава за кнеза захумског, са столицом у Стону. Мирослав је познат са сукоба његова са напмом Александром III, који га „екскомуницирао,“ што није допустио успостављање у Стону латинске епископије из простог разлога, што тада већ није било латина ни у Стону ни на свему полуострву.

Мирослава наслиједи 1199. син му Андрија са насловом Великога Кнеза Захумског, који је такођер у Стону столовао, гдје је око 1250. умро и сахрањен био у стонској цркви св. Богородице. Његов син и наслиједник Богдан пренесе столицу из Стона у унутрашњост, а свога брата Радослава остави као свога замијеника да управља стонским полуострвом и Приморјем.

Даља политичка судба Стона доста је неопредељена, док у Стону наступи безвлађе, првих година XIV вијека, усљед ратних заплета, кад Анжувинци почеше радити за господство на балканском полуострву. Тим стањем се користише синови неког захумског властелина Бранивоја који подаше господарима Захумља са сједиштем у Стону. Стеван Урош III као врховни господар Захумља 1326. савлада Бранивојевиће и оћера са стонског по-

луострва, поставивши свога жупана у Стону.

Од г. 1331 длази на пријесто српски Душан Силни, и у исто доба у Босни је владао Бан Стеван Котромановић. Врховно право над захумским приморјем припадало је српским владоцу, а фактички посједник тога предјела био је бан босански. Отуда сукоб између Краља, доцнијег цара, и Бана, код којих је било врло вјештих дубровачких дипломата који их измирише. Република употреби ту прилику те упути све људе код једнога и код другога, да настоје привољети их, да јој уступе захумско приморје уз годишњи данак, и они су потпуно успјели. Душан Силни већ 3. јануара 1333. издаде повељу, којом Републици уступа у баштину стонски полуострв са приморјем до Дубровника уз годишњи данак од 500 перпера; а 15. марта исте године својом повељом и од воје стране признаде Републици то стечено право уз годишњи данак такођер од 50 перпера.

Видјели смо да овој области дијелаше покрштене Србе од римских колониста само источни бред црквени и словенско богослужење које убрзо завлада тако да, по једној поменитој француској повељи из г. 390, није било ту да ни помена о католичкој вјери послје 1044 (per annos fortit trecentos, nec erat mentio ibi de cultu tholicae fidei), и у првој четврти XIII века св. Сава је у Стону основао православну епископију. Посљедњи хумски епископ био је Стеван коме је Краљ Урош дао на уживање Петропавловски манастир на Лиму, те је тако била сједињена гонско-хумска са лимском епископијом.

Кад је дубровачка епублика добила

погранични капетани у Шапцу (Раде Поповић) и Лозници, као и цариник Радивоје Грбић из Лознице уз помоћ осталих појединаца. — Бечки Кор. Биро.

Биоград, 11 јули

Г. Пашић је прекинуо своје путовање у унутрашњост и вратио се јутрос у пет сати у Биоград. — Биоградски Пресбиро.

Беч, 11 јули

Новине једнодушно констатују да је нота упућена Србији, почетак одбране, а не нападаја, и показује чврстину воље монархије, тражећи од Србије само оно што је она требала већ одавно сама да уради да спасе свој престиж пред Европом. Сва штампа изражава наду да ће Србија брзим прихватањем аустро-угарских захтјева одбити од себе сваку сумњу заједништва с убицама и да ће бити довољно разумна да не изабере рат него мир. — Бечки Кор.-Биро.

Беч, 11 јули

Аустро-угарски амбасадори у Немачкој, Француској, Енглеској Италији, Русији и Турској добили су наређење да предаду односним министарствима иностраних дјела ноту Аустро-Угарске, упућену Србији, и да је пропрате коментаром у којему се најприје наглашава свечана изјава коју је Србија упутила Аустро-Угарској 31 марта 1909. Даље се каже да је Србија постала гнијездом злочиначке агитације. Друштва и организације су осниване са циљем да створе нереди на аустро-угарском земљишту. Ова друштва и организације броје међу својим члановима генерале и дипломате, државне чиновнике и судије. Српско новинство је готово потпуно у служби ове пропаганде, управљене против Аустро-Угарске. Велики број агената има задатак да помаже свима средствима агитацију против Аустро-Угарске. У присуству ове акције којој је изложена Аустро-Угарска годинама, српска влада није сматрала за потребно да предузме и најмање мјере.

Великодушност Аустро-Угарске према изазивачком држању Србије, била је инспирисана територијалним незаинтересовањем аустро-угарске монархије и надом да ће српска влада најзад почети да оправдано цијени пријатељство Аустро-Угарске. Показујући наклоно држање према политичким интересима Србије, аустро-угарска влада се надала да ће се Краљевина на посљетку одлучити да усвоји исто држање које и

Аустро-Угарска. Она је очекивала нарочито такав развој политичких идеја у Србији, када је послје догађаја од 1912., аустро-угарска влада омогућила незаинтересованим и незлобним држањем тако знатно увећање Србије. Ова благонаклоност Аустро-Угарске није ипак нимало промијенила поступке Краљевине која је и даље трпила на свом земљишту пропаганду чије кобне посљедице су се показале читавом свијету 15. јуна кад су пријестолонаследник монархије и његова жена пали жртвом завјерске оковане у Биограду.

Пред оваквим стањем ствари Царска и Краљевска влада морала је да се одлучи да предузме нове и хитне демарше у Биограду да наведе српску владу да заустави запаљиви покрет који пријети сигурности и интегритету аустро-угарске Монархије. Царско-Краљевска влада је увјерена да се, предузимајући овај корак, налази у потпуном складу са осјећајима свих цивилизованих народа који не могу допустити да краљоубијство постане оружје којим се може некажњено служити у политичкој борби, — и да европски мир буде стално узнемиран акцијом која потјече из Биограда. Да докаже непријед наведено, царско-краљевска влада држи на расположењу односне владе скуп докумената који објашњавају српска ројења и односе који постоје између ових ројења и убијства од 15. јуна. — Бечки Кор.-Биро.

Будим Пешта, 11 јули

У парламенту, извијестио је посланике министар председник гроф Тиса о демаршу који је учињен у Биограду. У кратком говору казао је: „Нико нам не може пребацити да тражимо рат, а пошто смо свјесни да се заузимамо за своје пуно право, и да су у питању интереси и опстанак монархије, знаћемо да носимо све посљедице!“ (Одушељено одобравање.) Гроф Андраши у име цијеле опозиције одобрио је поступак монархије и изјавио да ће, поред свих опрека које дијеле опозицију од владе, сваки Мађар испунити своју дужност. (Одушељено одобравање.) Андраши тражи, с обзиром на озбиљан карактер положаја, да се парламент одгоди. Министар председник гроф Тиса изјављује Андрашиу најтоплију благодарност, и каже да друго ништа није ни могао очекивати од њега. (Френетичко одобравање.) Парламент ће се одгодити, по у-

ње и нуђење Сената, да мирно сукоб изравнају, утиша неколико духове, али преговори су тешко напредовали, јер Сенат тек 12. маја 1347. укида своју пређашњу одлуку о изгону из Стона она два свештеника, али да у Стону не могу стално становати, него само долазити. Стоњани се опет обрате цару, на чије посредовање сенат донесе 1. августа исте године нову одлуку, да свештеник Братослав може слободно становати у Стану, а по осталом острву да може одлазити уз пријаву стонском кнезу. Послије овога догађаја мисионери су наставили свој рад на лијепе, а Сенат је избјегавао све што би могло изгледати, да он подупире мисијонерски рад фратара. И ово је овако трајало све до године пред смрт Душанову, који тада био већ непосредни сујед Републике, завојевавши све Захумље, послје рата са баном босанским. За трајање овог рата цар Душан са царицом Јеленом посјетио је Дубровник и тијем се јаче утврдио пријатељство између цара и републике, те су православни у земљама Републике могли слободније дисати, или бар бити поштеђени од прогоњења¹⁾. Али послје смрти Душанове Се-

¹⁾ Преосвештени Писац наводи дубровачке писце, који су величали ову посјету Цареви, међу којима *Сер. Герву* (Ser Gerwa), који између осталог пише, да је Цар Душан за скупе новце набавио са разних страна многа књижевна дјела на латинском и грчком језику и по разним струкама, и да је сва та дјела послао у Дубровник, да се ту оснује библиотека са његовим именом. Ову врло важну вијест из рукописног дјела дубровачког научника први је забиљежио *Макушев* у својим „Исљедовањима“, па отуд „*Флорински*“ у својем дјелу „Образованије српскога царства“, и *Срећковић* у својој Историји Српског Народа. Али ниједан од ових писаца не каже ништа о судби те Душанове библиотеке. Неки кажу да

главеному споразуму, пошто се изгласају закони о којима се расправља. — Бечки Кор. Биро.

Биоград, 11 јули

„Самоуправа“ објављује данас ово саопштење:

„Аустро-угарски министар у Биограду барон Гизл, предао је синоћ у шест сати заступнику Министра Иностранних Дјела г. Пачуу, министру финансија, ноту своје владе односно догађаја у Сарајеву на Видовдан.“

Ова нота која садржава врло тешке услове, оставља врло кратак рок за одговор. Положај се мора сматрати за врло тежак и врло критичан.“ — Биоградски Пресбиро.

Петроград, 12 јули

Званични лист руске владе „Вјесник“ објављује ово саопштење:

„Царска влада је живо узнемирена изненадним догађајима и ултиматумом који је Аустро-Угарска упутила Србији. Царска влада најжљиво ирати развој аустро-српског сукоба у којему Русија не може да остане равнодушна. — Бечки Кор.-Биро.“

Беч, 12 јули

Аустро-угарски министар у Биограду барон Гизл добио је наређење да напусти Србију са особљем посланства у случају да српска влада не јави до шест сати у вече да прима без резерве захтјева које садржи нота од 10. јула. — Бечки Кор. Биро.

Биоград, 12 јули

Јутрос је одржан под председништвом Г. Пашића министарски савјет, хитно сазван да расправља о положају који је створила аустро-угарска нота. — Бечки Кор. Биро.

Лондон, 11 јули

Рајтеровој Агенцији телеграфишу из Петрограда:

Министарски Савјет који је данас одржан, трајао је готово четири сата. Увјеравају да ће Русија одмах интервенисати, тражећи од Аустро-Угарске да продужи рок ултиматуму да даде времена европској дипломатији за свој утицај. — Бечки Кор. Биро.

ТЕЛЕГРАМИ

Ловћен

Беч, 9 јули

„Фремценблат“ пише: „Француске новине тврде да Аустро-Угарска намјерава да силом заузме Ловћен. Овлаштени смо са најкомпетентнијег мјеста да изјавимо да не постоји ни најмањи повод који би могао оправдати постанак ове сасвим лажне вијести. — Бечки Кор. Биро.“

нат се поврати на своју црквену политику, и од тада почиње насилно латињење православних Стоњана и Орђања (од Рат или стонски полуострв).

Да се Стоњани за дуго нијесу осјећали католици свједочи факт да је корчулански епископ тек год. 1368. потражио од њих данак, који му одрекоше. То исто се понављало г. 1386., па опет 1420. Одговор Стоњана је вазда гласио, да они нијесу прави католици, него да их такве Сенат сматра. Али је с временом сила учинила своје.

Кад је било при крају штампање ове књиге, Епископ Никодим добио је од пријатеља из Херцеговине изворни рукопис са насловом: *Cenni sull' attività dei Frati Minor a Stagno e luoghi adjacenti*, што је написао фратар Вињалић год. 1772. Из те радње Вињалићеве преосвештени писац, у додатуноси односна мјеста, која допуњују његову радњу, и потврђују научну објективност ове важне студије не само за црквену него и за политичку историју српскога народа.

С нестрпљењем очекујемо наставак овога труда Епископа Никодима о покатоличењу Конавала и осталих крајева ондашње републике. Т.

да је та библиотека смјештена била у запуштеном манастиру Св. Јакова, па наш научник, позивајући наше људе, који се баве историјом књижевности, да обрате мало пажње на ту Душанову библиотеку и на оне *codices magno pretio contigatos*, какви су били и шта се са њима догодило. Ваља се дивити колико је Епископ Никодим за ову своју радњу дјела прочитао!

Предсједник Француске Републике у Русији

Кронштадт, 8. јули

Г. Поенкаре стигао је овамо и пошао на јахт „Александру“ гдје је Цар поздравио срдечно свога госта. Јахт је пристао у Петерхофу гдје је г. Поенкаре био поздрављен од великих књажева и других отмијених личности. Господин Поенкаре пошао је у велику палату гдје га је примила Царица. У вече је био свечани ручак, којом приликом су измијењане ванредно срдечне здравице. — Бечки Кор. Биро.

Петроград, 9. јули

Приликом свога доласка овамо, Г. Поенкаре је био врло срдечно поздрављен од представника власти и од огромног мноштва народа. — Бечки Кор. Биро.

Румунско-бугарски инцидент

Софија, 8. јули

У вербалној ноти која је предана румунском посланству, бугарска влада тражи међународну анкету у којој би учествовали страни војни аташеји у Софији или у Букурешту, према избору румунске владе, и који би имали да се изјасне о недавним инцидентима на румунско-бугарској граници. — Б. Кор. Биро.

Арбанија

Драч, 10. јули

Представници Великих Сила писали су усташима да су приправни да саслушају писмене жеље усташа. — Бечки Кор.-Биро.

Драч, 12 јули

Мишљење је да је криза достигла свој врхунац. Представници Великих Сила одлучили су да не одговоре на јучерашње писмо усташа и са тим су преговори коначно прекинути. — Бечки Кор. Биро.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Богат дар. Царско Руско Посланство на Цетињу упутило је ово писмо Управи Друштва Св. Владимира:

Поштованој Ујрави

Друштва Св. Владимира

Цетиње.

10. јула, 1914. год.

Број 238.

Као што је било прије јављено у извјештају штампаном крајем 1913. год. о раду Одбора образованог при Царско Руском Посланству за помоћ сиромашнијем породицама погинулих и тешко рањених у рату Црногораца, ријешило је Посланство да своту од круна десет хиљада (10.000), која је остала од ликвидације поменутог Одбора, преда једном фонду за шиљање дијец погинулих на изучавање *заната и трговине*, — то је Царско Посланство нашло за сходно да преда дотичну своту Друштву Св. Владимира, чија правила потпуно одговарају сврси којој је тај новац намијењен.

Управа Друштва може да прими одмах горњу своту од Црногорске Банке на Цетињу уз подношење признанице коју ће Банка предати Царском Посланству.

За Посланика,

Отјавник Послова, Н. Обнорски.

Царско Руско Посланство овим богатим и великодушним поклоном дало је још једном доказа својој љубави и пажњи према сирочади погинулих и инвалида, и задужио нашу земљу у име поменуте сирочади најтоплијом благодарношћу.

Жалост. Г. Алекса Мартиновић, наш консул у Скадру, и његова госпоица претрпјели су тежак губитак смрћу њиховог двогодишњег синчића Бранка. Скадарско грађанство и становништво свих вјера и народности дало је израза саучешћа многобројним учествовањем у спроводу. Наше искрено саучешће ожаложеним родитељима.

Угледан гост. Ових дана допутовао је у Црну Гору г. Фр. Ховорка, угледни чешки публициста и наредник, и одушевљени приатељ Југословенства. Г. Ховорка намјерава да проведе неко вријеме на нашем приморју у Улцину ради лијечења. Желимо да му боравак у нашој средини буде пријатан.

Женска Радничка Школа г-ђе Софије М. Минићке у Подгорици. Пишу нам из Подгорице: О Петровдану је завршена и трећа школска година Женске Радничке Школе г-ђе Софије М. Минићке.

Ова школа као приватна установа одобрена је прије 3 године од Министар-

ства Просвјете, а стално субвенционисана од Подгорице Општине.

Од колике је користи ова школа по нашу женску младеж, најбољи је доказ овогодишњи завршетак школске године, када је приређена и изложба радова ученица. Изложба је отворена у присуству општинских одборника.

Велики број дама присуствовало је такође овом свечаном чину. Велики број најразноврсних радова из области плетења, везења, кројења и шивења бијелог рубља и разног женског одијела, били су најбољи доказ прегалаштва учитељице и воље ученица. Цртежи су допуњавали ту лијепу слику изложбе.

Ванредан успјех школе изазвао је и општинске одборнике и остале присутне да најискреније честитају и г-ђи Минићкој и ученицама.

Општински одбор у знак пажње и са жељом да развије племенито натјечање код ученица, донио је једногласно ријешење, да се из општинске касе раздијели 50 перпера најбољим ученицама као дар. Грађанство је и овог пута показало колико умије да цијени школу и у великом броју посетило изложбу.

Заслуга за овакав напредак школе припада без сумње учитељици наставници г-ђи С. Минићки.

Подгоричанин.

Барско пјевачко музичко друштво „Братимство“. Пишу нам из Бара: Са радошћу можемо да констатујемо да се у нас, и ако полагамо, али постепено буде пријатељи ове наше установе, те се уписују за чланове. Тако се сада уписало много нових чланова утемељача и редовних, којим друштво топло благодари.

Свише пало је ових дана у друштвени фонд више добровољних прилога које дароваше, по перпера:

Госпођа Каролина Добрић 28; преч. отац Бонавентура 50; г. кап. Василије Дабановић, председник друштва 20; г. Франко Н. Ђетковић, трговац 108/80; г. г. Живко Никићевић, секретар обласне управе 22; Широ Вукићевић и Вељко Вујица по 5; г. г. Пегар Новелић и Нико Лумовић по 2; г. г. Милош Ивановић, Андрија Контнић и Дервиш Омербашић по 1; госпођа Гиле Татар да почасти успомену благопокојног сунруга Ника, нашег члана основача, даровала је 100; приликом чајења за новорођеног Петра Иличковића, даровали су г. кап. Василије Дабановић 8; г. Милош Ивановић 5; г. Широ Вукићевић 5; г. г. Блажо Иличковић и Андрија Рађеновић по 4; гост. Митар Вукотић 2; и г. Саво Фатић 1. — Управа свесрдно свијема топло благодари.

Излет и забава у Улцињу. „Барско пјевачко музичко друштво Братимство“ приређује о Илијињ дану излет и забаву у Улцињу.

Позивају се сви чланови и пријатељи да изволе употријебити ову прилику, и присуствовати овоме излету.

Излетници крећу из Бара, са музиком на челу, у суботу, 19 тек., у 1 сат по подне, а враћају се из Улциња понедјељником, 21 тек., у 4 сата у јутро.

Фонд основне школе његушке. Г. Станко Р. Врбица, трговац, уписао је свог пок. сина Милана за добротвора фонда сиромашних ђака школе његушке, уложивши у исти фонд, преко управитеља школе, 50 перпера, на чему му управа и одбор школе изјављују најтоплију благодарност.

Списак прилагача за подизање гимназијске зграде у Беранама.

Рожајска Кайетанија

1. Општина Бишевска

По перпера 100: Бајрам Шаљић;
По перпера 17: Обрад Булатовић;
По перпера 16: Мурат Грлић, Асан Чоловић;

По перпера 15: Радоје Белојица, Амет Маков, Мета Мурић, Демо Кошута;

По перпера 14: Мијајло Злоглавац, Веко Белојица, Мујо Куч;

По перпера 13: Сулејман Ђозовић;
По перпера 12: Мула Медо Ђозовић, Мео Муковић, Алил Доцић, Бајрам Џуцо, Мумин От, Зено Незиров, Реца Аковић;

По перпера 10: Ајдим Балота, Милица Раткова, Јупо Лучичанин, Рецо Омерковић, Авдија Мурић, Јунуз Мурић, Омер Беранов, Делија Мурић, Петко Милићевић, Никола Белојица, Секуле Белојица, Марко Булатовић, Бећо Качар;

По перпера 8: Аљо Мурић, Шабан Колашинац, Мула Арслан, Осман-бег Чоловић;

По перпера 7: Курто Белојица, Сефо Омеровић, Емзо Ђозовић, Лешо Руговац, Медо Колашинац, Мурат и Сефер Качари, Рајко Белојица, Сретко, Лука, Милван Вучић и Зарија Булатовићи, Азем и Асан Кучевићи, Брао Грлић, Зено Мурић, Делија От, Емро Бишош;

По перпера 6: Рушо Кулевић, Радомир Булатовић, Беган Муковић, Арсеније и Методије Булатовићи, Саво и Веко Белојице, Периша Ивановић, Веско Булатовић;

По перпера 5: Ариф и Омер От, Нуро Бишош, Радојица, Маринко и Милосав

Белојице, Усо Цанић, Смаил Дацић, Ајро и Рамо Рецовићи, Темо Куч, Салија и Швето Муковићи, Арадин Омеровић, Ајро Нисуфовић, Суро Рецовић, Амид Кано, Мемед Батијар и Лимо Мурићи, Зено и Андрош Кучевићи, Перо и Богић Булатовићи, Амет Мечкић, Ибраим Сеферовић, Батијар и Сејдо Кошута, Андрија и Драгоје Ивановићи, Мула Мурат Бишош, Мустафа Колашинац, Максут Даутовић;

По перпера 4: Зумбер Даца, Рашо Милићевић, Рецо Заим и Јашар Кучевићи, Арадин и Мурат Мурићи, Делија Асков, Ариф Куч, Адил Кардовић, Шериф Рецовић, Рамо Сеферовић, Рамо Алић, Зено От;

По перпера 3: Ајро и Алил Кошута, Смаил Шаља, Кајо Белојица, Селмо Качар, Амид Алибашић, Рифо Емро и Нурко Усовићи, Ајро и Бећко Бишоши, Фејриз и Ајриз Ђорговић, Славко Булатовић, Џемил Омеровић, Вејсил Куч, Кајтаз Чука и Медо Мурићи, Одо Сеферовић, Мула — Мула Авдић, Мамут Амзић, Цемо и Гано Кучевићи, Адем Даца, Адем Асанов, Емин Усов, Јунуз Ибрић, Мано Зуков;

По перпера 2: Аљуш Дино, Рамо Библић, Дано Мустафа, Зенил, Адем, Амет и Ајро Мурићи, Осман и Емин Даце, Усеин Алов, Омер Садов, Иљаз Оцић, Муслија Азиоров, Суљо Селмов, Цемо Бајрамов, Бајрам Фератов, Суљо, Авдија, Миралем, Цанко и Аљуш Кучевићи, Ако и Цемо Цанићи, Афиз Насуфовић, Фејзо Куч, Митар и Јаќим Булатовићи, Дервиш Рецовић, Нурко Асић, Алин Омеровић, Јосиф, Милан и Трифун Белојице, Мушо и Орлић Колашинци, Мустафа Качар, Сефо Муратовић, Рагин, Алит, Спао и Осман Сеферовићи, Буљан Јевовић, Ако Цанић, Амет и Дервиш От, Азир Кошута.

По перпера 1: Смаил и Амет Плуња, Мамут Шаљић, Бајро, Алија, Куртан и Цемина Кошута, Емин, Смаил, Усо, Бешир и Вејсо Оти, Авдул, Медо, Ајро, Јакуп, Авдул, Садрија, Амид, Јусо и Десто Мурићи, Стефан Белојица, Рамо и Беќа Сеферовићи, Дервиш, Аџија и Рамо Усовићи, Бајрам Емровић, Амза Алић, Куртан и Јусуф Колашинци, Мео Бишевац, Раденко Милић и Мијајло Булатовићи, Ришит Рецовић, Усо, Касум и Јао Брзаци, Алија, Емиз и Љушо Синановићи, Алија, Суљо, Љошо и Афиз Адарови, Бего Адимов, Фериз, Ферат, Шабан и Елмаз Даутовићи, Азем и Рецо Даца, Амза Грлић, Миралем Усов, Ибро Укин, Осмо Рустин, Ука Ајров, Зао Зефов, Гаљан Цанов, Авдија Бећиров, Асан Рафов, Емин Кучевић, Бајрам и Нуро Балоте, Медо Ешро и Азем Цамићи, Ризван Мујовић.

По перпера 0:60: Ибраим, Фериз и Цемо Мурићи.

II. Општина Ибарска.

По перпера 15: Алит Ацић;
По перпера 10: Вејсил Шабан, Азир и Каплан Дацићи, Арслан Садрин;

По перпера 8: Рамо Рустановић, Алија Сејдовић;

По перпера 7: Алија Таировић;
По перпера 6: Башо Дацић, Алија Етемов, Ибиш Аметовић;

По перпера 5: Куртан Дудук, Милић Зекић, Амид Пејовић, Бајрам Дацић, Исо Кујовић, Милета Ђуровић, Рецо Меовић, Жито Дацић, Неџиб Фејзић;

По перпера 4: Мемед Дацић;
По перпера 3: Мустафа Мурић, Арслан Елезовић, Нушо Ајдимов, Мујо Муратов, Арслан Мујовић, Рагин Калач.

По перпера 2: Рецо, Цанко, Десто, Авдо, Рамо и Муарем Калачи, Јахо Рецоповић, Алин Мујовић, Алко Даутовић, Велија, Шаро, Сејдо, Амет и Осман Дацићи, Димитрије Ђуровић, Десто Авдов, Сефо Муратов, Алит Нокић, Селим Тараниш, Јашар Пејовић, Суља Вуговац, Никола и Илија Ђуровићи, Адем, Јао, Билан и Салем Мурићи, Гано и Ариф Нурковићи.

По перпера 1:50 Цемо Смајов.

По перпера 1: Алил, Цемо, Делија и Амро Казачи, Амет, Курпејевић, Уско Исланов, Бешир Калач, Аско Зегниловић, Нуредин Рецоповић, Мујо Салијовић, Мисин Фејзић, Брахо Рецоповић, Рушо Мујовић, Вазлија и Зено Рецоповићи, Ариф Мујовић, Вејсен Салијовић, Ајдин Мијовић, Суљо Оцић, Цемо, Алко, Шабан, Асан, Рогиче, Муслија, Азем, Садик и Бељаш Даутовићи, Зефир, Мустафа, Ариф и Бећир Дацићи, Ибраим, Јупо, Мурсен и Алит Нурковићи, Милић Дедеић, Амет Мековић, Темо и Муслија Рафовићи, Медо, Бешир, Рамо и Рушо Мурићи, Рама Руговац, Авдун Фазлић, Зено Суљовић, Бајро Алов, Смајо Јуковић, Цемо Лубодер, Амид Мечкић, Алит Лучичанин.

По перпера 0:60: Мурсел Дацић.

Одбор за подизање гимназијске зграде и овим путем дародавцима изјављује на добровољним прилозима топлу благодарност.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Дописнице Српског Сокола на Цетињу. Дворска књижара „Његош“ В. Н. Мартиновића израдила је и има по томе богато стовариште дописних карата нашег

најмлађег друштва Српског Сокола, које су снимљене првог јавног часа приликом видовданских свечаности. Карте су врло укусно израђене по нарочитом клишеу у разним врстама, а цијена им је обична. Ове се дописнице у толико више препоручују, што ће књижара извесни дио прихода уступити самоме друштву.

Југословенска националистичка омладина. Српско Академско Друштво „Шумадија“ у Прагу саопштава:

Приликом Његошеве прославе у Прагу заинтересовала се и наша јавност у великој мјери и многи појединци помогли су нам својом издашном моралном и материјалном потпором, те смо пред браћом Чешима достојно репрезентовали и освјетлили успомену нашег великог Мишлиоца и гениалног пророка наше југословенске идеје. Морални успјех је необично велик, а учествовање на забави чешких и наших најјачих културних и националних јавних радника дало је овој нашој прослави карактер ријетке свесловенске свечаности.

Материјални успјех је знатан, па је тиме осигуран најновији покрет оvd. југослов. национ. омладине — издавање омладинске ревије „Југославије“.

Овим путем захваљујемо свим нашим пријатељима и племенитим прилагачима надајући се да и надале можемо рачунати на њихову помоћ.

Југословенска националистичка омладина.

Васкрс Државе Српске. Изашло је треће наново поправљено и по свима најновијим изворима попуњено издање дјела г. *Стојана Новаковића* „Васкрс Државе Српске“ политичко-историјска студија о првом српском устанку 1804—1813.

Дјело је то прије десет година, јубиларне 1904. године, штампано најприје у Лјетопису Матице Српске, а по томе, знатно прерађено и поправљено у издањима Српске Књижевне Задруге. Пред рат 1912. изашао је са знатним исправкама и допунама њемачки превод у Сарајеву. Свеколике те исправке и допуне, умножене не малим бројем нових, улазе у ово треће дефинитивно издање.

Потпуно али збијено, у том се дјелу излаже војничка, спољна и унутрашња политичка борба у Биоградском Пашалуку, под Карађорђем. Писац је поставио себи за задатак да српски покрет тога знаменитог времена, из кога се, мало по мало, у току сто година, развила садашња Краљевина Србија, опише, што прегледније, у вези с оновременим европским догађајима као дио њихов. Познату своју вештину умјешност груписања факата и трезвених беспристрасних оцјена, писац је при овом тешком задатку сјајно посвједочио. Излагање је занимљиво, течно и прегледно. Тога ради је дјело код српске публике потпуно успјело. По њемачком преводу оцјенила је дјело веома повољно и њемачка критика у многим одзивима.

Цијена је овом новом попуњеном и исправљеном трећем издању три динара или круне у меком повезу. Књига је штампана на врло финој хартији, укусног формата, као „Калуђер и хајдук“ истога писца. — С поруџбинама обратити се издавачкој књижарници. Св. Б. Цвијановића у Биограду.

Званични огласи

Објава. У неђељу 20 јула ове год. одржаће Краљ. Министарство Војно јавну лицитацију за снабдијевање фуражи (зоби, сијеном и сламом) државних коња у овдашњој дивизијској штали.

Лицитација ће се одржати реченог дана од 9—12 сати прије подне у канцеларији Админ. Одсјека Министарства Војног гдје се могу добити детаљна обавјештења сваког радног дана у канцеларијском часовима.

Лицитанти или легализирани пуномоћници могу лицитирати, ако унапријед положе, комисији за то одређеној, у готову или гарантно писмо којег новчаног завода од пет хиљада перпера, или у непокретности дупло вишу кауцију, које не смије бити никаквим дугом оптерећено нити пак коме заложено.

Лицитација ће се уступити понудиоцу најниже цијене, ако ова буде повољна за Министарство.

Број Р. 6713. О. 3828. Из канцеларије Админ. Одсјека Краљ. Министарства војног, 9. јула 1914 год., Цетиње. 1,2

Стјечај. На основу члана 4. и 5. законика о парохијском свештенству, овиме расписује се стјечај на упражњену парохију Пољску.

Молбе са односним документима кандидати имају упутити овој Консисторији најдаље до 20 јула ове год.

Број 738. Из канцеларије Консисторије Никшићке, 19. јуна 1914. године, Никшић. 3,3

Објава. Пошто није одобрена лиценцијација одржана 20. јуна ове године, за набавку телеграфских дијела, то на основу ријешења г. Министра Унутрашњих Дјела од 24. овог мј., број 9049., одређује се поновна лиценцијација за набавку речених дијела, која ће се одржати на дан 20. јула ове год., у канцеларији Економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења од 9 до 11 сати прије подне. Диреци имају бити: 180 комада лучевих на линији Цетиње—Подгорица, дуги 8 метара, дебели при дну 240 милиметара, а при врху 145 милиметара; 1250 комада смрчевих на линији Подгорица—Колашин истих димензија, као и они за линију Цетиње—Подгорица; 500 комада смрчевих на линији Колашин—Мојковач и 1000 комада смрчевих на линији Колашин—Велика. Ових 1500 комада имају бити дуги 7 метара, а дебели при дну 240 мм., а при врху 140 мм.

Сви директори морају бити прави, а смрчеви још и импрегнирани. Диреци се имају од стране лиферанта, а према упутству Техничког Одсјека Пошт.-Телегр. Одјељења, распоредити на свакој од ових линија, у правцу и количини на појединим мјестима онако и онолико, како се буде од стране пом. Одсјека одређивало и то, од дана одобрења лиценцијације и потписаног уговора, па за један и по мјесец дана.

Ове ће директе примати од лиферанта Одјељење преко својих стручних органа, те који год неби потпуно одговарао условима неће се примити.

Они, који би жељели лиценцирати на ове директе, имају претходно положити на дан лиценцијације Економском Одсјecu овог Одјељења, у готовом новцу или исправној уложној књижици којег нашег новчаног завода суму од 20.000 перпера или пак, чисто ујерене од надлежне власти, да има у толикој вриједности свог непокретног добра ничим неоптерећеног, уз обавезу, да ће исто интабулирати држави у случају да овај закуп остане на њега.

П. т. број 9309. Из Економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 26. јуна 1914 године, на Цетињу. 3,3

Објава. Сагласно ријешењу г. Министра Унутрашњих Дјела од 20. о. мј. бр. 2399, Одјељење Народне Привреде одржаће дана 20. јула тек. год. у канцеларији Обласне Управе у Пећи оферталну лиценцијацију за грађење здања Пољопривредне Школе у Пећи.

Кућа ће бити двокатна са сутереном: дужина 22 м., а ширине 18-50 м.; зирана каменом, дрвенарија, како у вратима прозорима и подовима, тако и у крову мора бити доброг квалитета и добро суха; спољашње и унутрашње скале биће од камена.

Подузимач ће бити дужан кућу према уговору и плану тачно извршити, картати изнутра и изван и окречити; прозоре и врата бојадисати и цијело здање потпуно уредно предати Одјељењу Народне Привреде најдаље до 25. новембра ове год.

Оферте имају бити у затвореној куверти и предају се Обласној Управи 20. јула најдаље до 9 сати прије подне, после чега ће свака бити отворена и прегледа од стране за то одређене комисије.

Лицитант од дужан приложити оферти, али у засебној куверти: ујерене дотичног Капетанског Суда затражену кауцију 30% у непокретним добрима од вриједности понуде, или кауцију у готовом новцу, (хартије од вриједности) 15% исте понуде.

Плаћање прописне таксе за оферту, а тако за одговор и кауцију падају на терет подузимача (закон о таксама чл. 47).

Одјељење задржаће себи право, да понуде цијени по увиђавности без обзира на јефтиноћу исте и да рад никоме од лиценцијација не уступи, ако понуде не буду повољне.

Детаљни услови и план могу се виђети свакога дана у канцеларијско вријеме у Обласној Управи у Пећи.

К Број 2430. Из канцеларије Одјељења Народне Привреде Министарства Унутр. Дјела, 20. маја 1914 г., Цетиње. 3,3

Стјечај. На основу ријешења Господина Министра Финансија и Грађевина од 10. јула тек. године број 6638. Пореско-Царинска Управа расписује стјечај за четири геометра.

Првијенство имају они с бољим квалификацијама и дужом геодетском праксом на премијеривању земаља, а уз то који владају српским језиком.

Молбу с потребним документима кандидат има препорученим писмом упутити потписатој Управи најдаље до 1. августа ове године.

К броју 6638. Из канцеларије Пореско-Царинске Управе, 10. јула 1914 године. Цетиње. 1,3

СЛИЈЕДИ ДОДАТАК

Објава. Поштанско-Телеграфско Одјељење држаће оферталну лицитацију на дан 22. јула ове године по ст. календару, у канцеларији Економског Одсјека од 9—11 сати прије подне, за набавку 20 комада зидних сатова (часовника).

Рефлектантима морају поднијети уз оферт своју скицу, а тако и трогодишњу гаранцију за исправан рад сатова, у запечаћеној куверти.

Оферте ће отварати нарочита комисија, а набавка ће се уступити понудиоцу најповољније цијене, ако ова буде повољна за Поштанско-Телеграфско Одјељење.

П. Т. број 9653. Из Економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 1. јула 1914., Цетиње.

Avis. Le Département des Postes et des Télégraphes attribuera par l'adjudication publique, le 22 juillet a. c. (vieux style), dans le bureau de la Section Economique, de 9 à 11 heures du matin, la fourniture de 20 pendules.

Les lettres d'offre doivent être adressées sous enveloppe scellée, avec les esquisses relatives. Les pendules doivent être garanties pour trois ans.

Les lettres d'offre seront examinées par une commission spéciale, et la fourniture sera cédée à celui des soumissionnaires qui aura offert le plus bas prix, naturellement dans le cas où ce prix serait de la convenance du Département des Postes et des Télégraphes.

P. T. No. 9653. La Section Economique du Département des Postes et des Télégraphes. 2,2

Објава. Поштанско-Телеграфско Одјељење држаће оферталну лицитацију на дан 22. јула ове године по ст. календару, у канцеларији Економског Одсјека од 9—11 сати прије подне, за набавку 20 комада кожних чанта за разношњу телеграма; и 10 комада кожних чанта, за разношњу поште.

Рефлектантима морају поднијети уз оферт и скицу у запечаћеној куверти.

Оферте ће отварати нарочита комисија, а набавка ће се уступити понудиоцу најповољније цијене, наравно, ако ова буде повољна за Поштанско Телегр. Одјељење.

П. Т. број 9655. Из Економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 1. јула 1914., Цетиње.

Avis. Le Département des Postes et des Télégraphes attribuera par l'adjudication publique, le 22 juillet a. c. (vieux style), dans le bureau de la Section Economique, de 9 à 11 heures du matin, la fourniture de 10 caisses en cuir, pour la distribution des télégrammes et 10, pour la distribution de la poste.

Les soumissionnaires doivent inclure aussi, aux lettres d'offre, les esquisses relatives, dans des enveloppes scellées.

Les lettres d'offre seront examinées par une commission spéciale, et la fourniture sera cédée à celui des soumissionnaires qui aura offert le plus bas prix, naturellement dans le cas où ce prix serait de la convenance du Département des Postes et des Télégraphes.

P. T. No 9655. La Section Economique du Département des Postes et des Télégraphes. 2,2

Објава. Поштанско-Телеграфско Одјељење држаће оферталну лицитацију на дан 16. јула ове године по старом календару, у канцеларији Економског Одсјека од 9—11 сати прије подне, за набавку 20 сандука за писма кроз варош.

Рефлектантима имају поднијети своју скицу и оферт у запечаћеној куверти, најдаље до 9 сати, из јутра реченог дана.

Оферте ће отварати нарочита комисија, а набавка ће се уступити понудиоцу најповољније цијене, ако ова буде повољна за Поштанско-Телеграфско Одјељење.

П. Т. број 9318. Из економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 27. јуна 1914. године, Цетиње. 3,3

Avis. Le Département des Postes et des Télégraphes procédera, dans le bureau de la Section économique, le 16 juillet a. c. (vieux style), de 9 à 11 heures du matin, par l'adjudication publique, à l'attribution de la fourniture de 20 boîtes aux lettres.

Les soumissionnaires doivent présenter leurs esquisses et les conditions de la livraison, dans des enveloppes scellées, au plus tard, jusqu'au neuf heures du matin du ledit jour.

Les conditions seront examinées par une commission spéciale, et la fourniture sera attribuée au moins offrant des soumissionnaires, dans le cas où le prix conviendrait au Département des Postes et des Télégraphes.

P. T. n-ro 9318. Section économique du Département des Postes et des Télégraphes. 3,3

Објава. Дана 27. јула т. г., у канцеларији ове Управе одржати ће се јавна лицитација набавке 50 (педесет) комада вунених бјељева и 50 (педесет) комада сламница, по мустри, која се може виђети код ове Управе сваког дана за вријеме канцеларијских часова.

Лицитанти су дужни положити кауцију од три стотине пернера.

Позивају се сви они који би вољни били учинити поменути закуп да се означеног дана у 8 сати прије подне пријаве ради лицитирања.

Број 537. Из канцеларије Управе Центр. Казненог Завода, 24. јуна 1914.; Подгорица. 3,3

Објава. Поштанско-Телеграфско Одјељење држаће оферталну лицитацију на дан 30 јула ове године за овај телеграфско-телефонски материјал:

- 1) 3 пара електромагнета за релеја;
- 2) 3 пара електромагнета за клопфере;
- 3) 10 комада анкера за релеја телеграфска;
- 4) 30 комада федера за тастере телеграфске;
- 5) 50 комада платинираних подлога за тастере;
- 6) 3 комада мјењача за транслациу телеграфску;
- 7) 10 комада тастера телеграфских;
- 8) 6 комада бусола телеграфских;
- 9) 4 комада релеја телеграфских;
- 10) 5 комада клопфера телеграфских;
- 11) 3 комада комплетних монтажа клопфера;
- 12) 12 комада громобрана за 2 линије;
- 13) 6 комада громобрана за 6 линија;
- 14) 6 комада громобрана за 10 линија;
- 15) 4 комада кашета за громобране херметичних;
- 16) 8 комада крајева за кабел, ливених од гвожђа;
- 17) 130 метара кабла од 10 линија за телеграф;
- 18) 130 метара кабла од 10 линија за телефон;
- 19) 2 комада мјењача за телеграф 6 линија;
- 20) 2 комада мјењача за телеграф од 10 и 20 линија;
- 21) 20 комада каница за громобране;
- 22) 1000 комада разних вида;
- 23) 4 комада готових кашета за транспорт клопфера;
- 24) 50 пари клема за бусоле;
- 25) 6 комада громовода;
- 26) 500 метара бакарне земљоводне жице са клемама;
- 27) 500 метара кабла са 1 линијом 1 милиметар пречника;
- 28) 1000 метара плетене жице гумом изолисане;
- 29) 200 громобраних патрона;
- 30) 500 „Bose“ патрона за громобране;
- 31) 1600 комада порцуланских дугмади;
- 32) 25 ком. платинираних вида горњих;
- 33) 25 кома. платинираних вида доњих;
- 34) 20 комада прекидача за земљу;
- 35) 50 комада порцуланских увидника;
- 36) 50 метара Бергманове цијеви;
- 37) 4 комада уводних табли;
- 38) 50 килограма гипса;
- 39) 20 литара бензина;
- 40) 20 литара терпентина;
- 41) 6 пари пењалица;
- 42) 7 пари макара;
- 43) 1 килограм тинола;
- 44) 5 килограма калаја;
- 45) 5 пари клијешта комбинираних;
- 46) 5 пари клијешта за сјечење;
- 47) 10 комада завидача;
- 48) 1 комплетан снап „Spiralbohrer“ од 1 до 10 милиметара;
- 49) 1 комплетан снап „Spiralbohrer“ од 1 до 5 милиметара;
- 50) 2 комада „Setzeisen für stahldübel“;
- 51) 2 комада Schlüssel für stahladübel“;
- 52) 1 комад гурђеле од 50 метара;
- 53) 30 комада ручних лимаци;
- 54) 20 комада микрофонских капсула;
- 55) 5 комада мјењача за звона;
- 56) 5 комада телефонских звона;
- 57) 5 индуктора звона;
- 58) 5 калема индукциона;
- 59) 2 килограма жице воском изоловане 0,6 мм. пречник;
- 60) 8 килограма жице воском изоловане 0,8 мм. пречник;
- 61) 10 килограма жице гумом изоловане 0,8 мм. пречник;
- 62) 2 килограма (разних величина) клинаца кривих;
- 63) 1 велики индуктор за Цетињску станицу;
- 64) 3 подложне плоче од тврде гуме за клопфере;
- 65) 60 комада сухих елемената;
- 66) 30 микротелефонских гајтана;
- 67) 30 гајтана са штифтовима за телефон;
- 68) 2 табле од Presspanna а 2 мм.;
- 69) 2 табле од „ „ а 1 мм.;
- 70) 1 табла од Hartgummi 1 мм.;
- 71) 5 боџица телеграфског уља;
- 72) 1 снап Gewindebohrer S & H. 25—30;
- 73) 50 листића храпаве карте;

74) 1 инструменат за мјерење громобраних цијеви;

75) 2 телефонска мјењача са 5 и 10 клавица;

76) 4 комада микротелефонских наушника;

77) 4 комада кукаста прекидача;

78) 292 километра пупинизираних телефонске линије дупле комплетне.

За ова овај материјал мора се поднијети понуда оферт у запечаћеној куверти с ознаком: „Поштанско-Телеграфском Одјељењу, оферт за материјал II.“ до дана лицитације.

Услове за лицитацију овог материјала може свако добити писмено преко поште или се лично с њима упознати у економском одсјеку овог Одјељења.

Цио овај материјал има се предати Поштанско-Телеграфском Одјељењу до 1 септембра ов. год. по старом календару.

П. Т. број 7824. Из Економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела. 2,3

Avis. Le Département des Postes et des Télégraphes procédera, le 30 juillet a. c. (vieux style), par l'adjudication publique, à l'attribution de la fourniture du matériel suivant:

- 1) 3 paires d'électroaimants pour relais;
- 2) 3 " " " " klopfers;
- 3) 10 planchettes pour les relais télégraphiques;
- 4) 30 planchettes pour les appareils télégraphiques;
- 5) 50 planches en platine pour les appareils télégraphiques;
- 6) 3 commutateurs pour la translation télégraphique;
- 7) 10 appareils télégraphiques;
- 8) 6 boussoles télégraphiques;
- 9) 4 relais télégraphiques;
- 10) 5 klopfers télégraphiques;
- 11) 3 klopfersmontages complets;
- 12) 12 parafoudres pour 2 lignes;
- 13) 6 " " " 6 " "
- 14) 6 " " " 10 " "
- 15) 4 cassettes pour les parafoudres hermétiques;
- 15) 8 bouts de câbles métalliques;
- 17) 130 mètres de câble pour ligne télégraphique;
- 18) 130 mètres de câble pour ligne téléphonique;
- 19) 2 commutateurs télégraphiques de 6 lignes;
- 20) 2 commutateurs télégraphiques de 10 et 20 lignes;
- 21) 20 chapeaux de parafoudres;
- 22) 1000 vis différentes;
- 23) 4 cassettes préparées pour le transport des clopfers;
- 24) 50 paires des planchettes à boussole;
- 25) 6 parafoudres;
- 26) 500 m. du fil de cuivre pour les parafoudres avec les planchettes;
- 27) 500 mètres de câble avec 1 ligne d'un millimètre de diamètre;
- 28) 1000 mètres du fil tressé et isolé avec le caoutchouc;
- 29) 200 cartouches pour parafoudres;
- 30) 500 „Bose“ cartouches pour parafoudres;
- 31) 1600 boutons en porcelaine;
- 32) 25 vis supérieurs en platine;
- 33) 25 vis inférieurs en platine pour appareils télégraphiques;
- 34) 20 commutateurs à manette;
- 35) 50 pipes d'entrée en porcelaine;
- 36) 50 mètres du tube de Bergmanu;
- 37) 4 tableaux d'entrée;
- 38) 50 kilogrammes de gypse;
- 39) 20 litres de benzine;
- 40) 20 litres de térébenthine;
- 41) 6 paires d'échelles en fer;
- 42) 7 paires de poelies;
- 43) 1 kilogramme de tinnol;
- 44) 5 kilogrammes d'étain;
- 45) 5 paires de tenailles;
- 46) 5 paires de tenailles à couper;
- 47) 10 pièces de fer à dévisser;
- 48) Un étui des trépan en spiral de 1 à 10 m/m;
- 49) 1 étui complet des trépan en spiral de 1 à 5 m/m;
- 50) 2 „Setzeisen für stahldübel“;
- 51) 2 clés pour „stahldübel“;
- 52) 1 pièce de ruban de 50 mètres;
- 53) 30 limes différentes;
- 54) 20 capsules microphoniques;
- 55) 5 commutateurs à sonnette;
- 56) 5 sonnettes téléphoniques;
- 57) 5 sonnettes d'induction;
- 58) 5 bobines d'induction;
- 59) 2 kilogrammes du fil isolé par la cire de 0,6 m/m de diamètre;
- 60) 8 kilogrammes du fil isolé par la cire de 0,8 m/m de diamètre;
- 61) 10 kilogrammes du fil isolé par le caoutchouc de 8 m/m de diamètre;
- 62) 2 kilogrammes de clous de grandeur différente;
- 63) Un grand inducteur pour le bureau de Cettigné;
- 64) 3 planchettes en caoutchouc consistant pour les clopfers;
- 65) 60 éléments secs;
- 66) 30 rubans microphoniques;
- 67) 30 rubans avec fiche de raccordement;
- 68) 2 tableaux ee „Presspann“ 2 mm.
- 69) 2 tabceaux de „Presspann“ 1 mm;

70) 1 tableau de „Hartgummi“ mm 1;

71) 5 fioles d'huile télégraphique;

72) Un étui des trépan en spirales S. H. 25—34;

73) 50 feuilles de papier d'émeri;

74) 1 instrument pour le mesurage des tubes pour le parafoudre;

75) 2 commutateurs téléphoniques pour p-o 5 et 10;

76) 4 recepteurs microtéléphoniques;

77) 4 commutateurs recourbés;

78) 292 kilomètres de ligne téléphonique poupinée duplex;

Pour la fourniture du matériel susmentionné, les demandes doivent être adressées, sous enveloppe scellée, au „Département des Postes et des Télégraphes“ offre pour le matériel II.“

Des informations plus détaillées, pour la fourniture de ce matériel, seront données, sur la demande, par la Section économique du ledit Département.

La livraison entière de ce matériel doit être effectuée au Département des Postes et des Télégraphes jusqu'au 1 septembre a. c. (vieux style).

№ 7824. Section économique, Département des Postes et des Télégraphes. 2,3

Објава. Поштанско-Телеграфско Одјељење Министарства Унутрашњих Дјела држаће оферталну лицитацију на дан 30. јула ове године за овај телеграфско-телефонски материјал:

- 1) 730 километара гвоздене поцинковане жице од 4 милиметра дебљине (жица мора одговарати условима постављеним од удружења њемачких електротехничара);
 - 2) 7200 комада гвожђа (носача) са по четири монтирана изолатора, на свакоме појединоме гвожђу;
 - 3) 7500 комада изолатора (који одговарају мустри њемачких пошта, (изолатори морају бити монтирани на кривим гвожђима);
 - 4) 300 килограма меке бакарне жице од 1,5 милиметара дебљине за „свезове“;
 - 5) 300 килограма меке поцинковане гвоздене жице од 2 милиметра дебљине, за „свезове“;
 - 6) 800 комада готових стега (анкера) за стубове;
 - 7) 100 комада гвожђа за стеге иод 6;
 - 8) 1200 комада громобраних шилака за стубове;
 - 9) 70 комада конзола са клемама;
 - 10) 200 комада кука за „анкере“;
 - 11) 20 килограма калаја;
 - 12) 5 килограма „Тинола“; и
 - 13) 2500 комада цјевчица.
- За овај материјал мора се поднијети понуда (оферат) у запечаћеној куверти с ознаком „Поштанско-Телеграфском Одјељењу оферт за материјал I“ до дана лицитације.
- Мустре и услови за лиферацију овог материјала може свако добити писмено преко поште, или се лично с њима упознати у економском одсјеку овог Одјељења.
- Цио овај материјал има се предати Поштанско-Телеграфском Одјељењу до први септембра о. г. по старом календару.
- П. Т. број 7827. Из Економског Одсјека Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела. 2,3
- Avis.** Le Département des Postes et des Télégraphes procédera, le 30 juillet a. c. (vieux style), par l'adjudication publique, à l'attribution de la fourniture du matériel suivant:
- 1) 730 kilomètres du fil de fer zingué de 4 m/m d'épaisseur (le fil doit répondre aux conditions établies par l'association des ingénieurs électrotechniques allemands);
 - 2) 7200 ferrures à quatre crochets dont chacun soit muni d'un isolateur;
 - 3) 7500 isolateurs chacun muni d'un fer recourbé.
- (Ces isolateurs doivent être conformes à l'échantillon des postes allemandes R. P. I.);
- 4) 300 kilogrammes du fil de cuivre malléable (électrolyte kypfere) servant à lier, de 2 m/m d'épaisseur;
 - 5) 300 kilogrammes de fer malléable zingué, servant à lier de 2 m/m d'épaisseur;
 - 6) 800 cordes métalliques destinées à fixer les poteaux;
 - 7) 100 pièces de fer pour les susdites cordes;
 - 8) 1200 tiges de paratonnerre pour les poteaux;
 - 9) 70 petites étagères avec les étais relatifs;
 - 10) 200 crochets pour les cordes métalliques;
 - 11) 20 kilogrammes d'étain;
 - 12) 5 kilogrammes de „tynole“ et;
 - 13) 2500 petits tubes.
- Pour la fourniture du matériel susmentionné, les demandes doivent être adressées, sous enveloppe scellée, au „Département des postes et des Télégraphes“ offre pour le matériel I“.
- Des informations plus détaillées, pour la fourniture de ce matériel, seront données, sur la demande, par la Section économique du ledit Département.
- La livraison entière de ce matériel doit être effectuée au Département des Postes et des Télégraphes jusqu'au 1. septembre a. c. (vieux style).
- № 7827. Section économique Département des Postes et des Télégraphes. 2,3

Објава. Сагласно пропису чл. 12. закона о државним стипендијама, сви државни стипендисти дужни су се јавити на стјечају за стипендије најдаље до почетка школске 1914/15 године, како они из унутрашњости државе, тако и они који се школују на страни. Сваки од ових има поднијети уз своју молбу и ова документа: уверење да је здрав; свједоштво о успјеху у наукама и владању, и уверење о плаћању државне порезе и дације (чл. 3., 4. и 8. закона о држав. стипендијама).

Ово се објављује државним стипендистима ради знања и управљања.

Број 2428. Из канцеларије Министарства Просвјете и Цркв. Послова, 7. јуна 1914 г., Цетиње. 6 10

Објава. На основу ријешења Министарског Савјета од 2. о. мјесеца, и наређења г. Министра Унутрашњих Дјела п. т. број 9472 од истог дана, није одобрена лицитација од 29. јуна о. г. за пренос поште аутомобилима између Подгорице и Колашина, те ће се, на основу истога ријешења, а на дан 20. јула ове године по (ст. кал.) држати јавна лицитација за издавање под једногодишњи закуп преноса поште и путника дилижансама уједно између Подгорице и Колашина и између Колашина и Андријевице, почевши од 15. августа ове године.

Превоз се има вршити свакодневно и то: између Подгорице и Колашина помоћу двије дилижансе, тако, да једна дилижанса има полазити из Подгорице за Колашин, а једна из Колашина за Подгорицу свакога дана по распореду кретања, којег прописе Поштанско Телеграфско Одјељење; а између Колашина и Андријевице и обратно такође двије дилижансе свакодневно, као између Подгорице и Колашина.

Поред тога закупник је дужан вршити и превоз поштанских пакета по два пута нежељно између Подгорице и Колашина и између Колашина и Андријевице дилижанским фургоном.

Лицитација ће се вршити усмено, за писнички, у канцеларији Управе подгоричке п. т. станице, а превоз ће се уступити понудиоцу најмање цијене, ако та цијена буде повољна и одобрена од стране госп. Министра Унутрашњих Дјела.

Лицитанти имају положити на дан лицитације у готовом новцу или документама за незаложено и ничим неоптерећено имање, у вредности од 20.000 перпера, за право лицитирања.

Ближи услови могу се сазнати свакога дана у канцеларијским часовима од управника подгоричке поштанско-телеграфске станице.

П. Т. број 9728. Из Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 3. јула 1914 године, Цетиње. 2,3

Службени огласи

Позив. Овијем позива се Велимир Секуловић из Цетиња, који је 1911 год. злонамерно отумарао, оставивши своју супругу Милку, рођену Пашквали у Трсту, да најдаље до 15. децембра о. г. год. предстане овој Консistorији ради бракоразводног спора.

Милка је подигла тужбу противу Велимира, да се Велимир поврати и с њом настави заједнички живот, у противном, да се њихов брак разведе.

Не предстане ли Велимир до одређеног дана, и не настави ли заједнички живот са супругом му Милком, Консistorија ће и у његовом одсуству њихов брак развести на његову штету.

Број 1153. Из Консistorије Цетињске, 1. јула 1914., Цетиње. бр. 429, 2,3

Позив. Павле Павићевић из Кочана поднио је жалбу противу своје супруге Видне, рођене Шћепановић из Бијеле, за развод брака. Зато Видна Павићевић рођена Шћепановић, од више година настањена у Сјеверној Америци „South Saint Paul, Minn.“; а која је злонамерно отумарала, позива се, да у року од шест мјесеци, по првом увршењу овог огласа у „Глас Црногорца“ предстане Консistorији.

У противном случају одређене јој се бранитељ и спор ће се ријешити и у њеном одсуству.

Број 1131. Из консistorије Цетињске, 26. јуна 1914 г., Цетиње. бр. 406, 3,3

Позив. Сагласно ријешењу овог суда од данас позивају се: Лазар М. Булајић, Милован Сушић, Љубо Пепуловић, Мујо Маљинић, Илија Б. Ковачевић, Благога П. Булајић, Ђоко С. Андријашевић, Новица Николић и Јевто Ђ. Ковачевић, као и сви други, који су дали Голубу Перовићу с Грахова на поправку своје сатове, а нијесу их откупили, да на дан 2. септембра ове године у 8 сати прије подне предстану овом Обласном Суду ради усмене расправе, на којој би се констатирало, да ли Голуб Перовић одишта да прими за оправку сатова онолико, колико је изнио у свом рачуну од 28. априла тек. године.

Сатови сви продати су на основу судског ријешења и новац је депонован у овом Кр. Суду.

Број 2453. IV—1913—156. Цетиње, 26. јуна 1914 г. (бр. 428, 2,3) — Краљ. Обласни Суд — председник Александар К. Матановић

Оглас. Јавна продаја непокретности из Мокре Њиве, извршиће се 25. октобра, — виђи оглас у 31. броју „Гласа Црногорца“ из ове године.

Број 934—48—1612. Кочани, 28. јуни 1914 г. — Краљ. Кап. Суд — Капетан, Б. Кривокапић

Оглас. На основу извршне клаузуле Краљ. Обласног Суда из Шавника од 24. августа 1913. год. број 520 ex 1912—IV—1910—833.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Мирка Николина Јоића из Кулина, Планине Пивске.

Непокретност је процијена пер. 1355; продаја ће се извршити у канцеларији потписатеог суда.

За продају одређена су три рока: 21. јула, 21. августа и 20. децембра 1914. г. у 11 сати прије подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијене вредности, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ вредности, а на трећем року уступити се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијене вредности. Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, као и они који имају право прече купње, да се овоме суду пријаве прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

1) „Дуги до“ ораница рала $\frac{3}{4}$ граници: од истока Благога Кулића, од сјевера и југа комуниоком сеоском, од запада ком. Муја Сочице, процијено перпера 120;

2) „у Орницама“ ливада $\frac{3}{4}$ косе, граници: од истока Рада, од запада Радоја Кулића, од сјевера Милана Гредића, од југа ком. Муја Сочице, процијено перпера 120;

3) „у Черичину“ ораница рала $1\frac{1}{8}$ граници: од истока Радоја Кулића, од сјевера Неоди Буровића, од запада Милана Гредића, од југа Доброловића, процијено перпера 60;

4) „у Черичину“ ораница рала $1\frac{1}{8}$ граници: од истока Муја Сочице, од сјевера Милана Гредића и сеоским комуном, од запада Васа Кулића, од југа ком. Сочице, Милана Гредића, Сима, Рада Кулића и сеоски возник, процијено перпера 20;

5) „у Сташтима“ ливада косе 2 граници: од истока и југа ком. Сочице, од сјевера ком. Сочице и Николе Кулића, од запада земаљом Које Николића, процијено перпера 120;

6) „у Гаровој долини“ ливада $\frac{3}{4}$ од косе, на истој мало букове горе, граници: од истока ком. Сочице, од сјевера Глигор Кулић, од запада и југа Радоја Кулића, процијено перпера 30;

7) „у Дрпама“ ливада $\frac{3}{4}$ од косе, граници: од истока Које Николића, од сјевера сеоски пут, од запада и југа Радоја Кулића, процијено перпера 40;

8) „До у Дрпама“ ливада $1\frac{1}{8}$ од косе и на истој 12 коријена букове горе, граници: од истока ком. Сочице, од сјевера Милана Гредића, од запада Рада Кулића, од југа сеоским возником, процијено перпера 30;

9) „За Лице“ ливада $1\frac{1}{8}$ од косе, граници: од истока, сјевера и запада Радоја Кулића, од југа Митар Николић, процијено перпера 10;

10) „Под на Липу“ ораница $\frac{3}{4}$ од рала, ливаде $\frac{3}{4}$ од косе, граници: од истока Бока Кулића, од сјевера сеоским путем, од запада Милоша Кулића и Митра Николића, од југа Рада Кулића и Митра Николића, процијено перпера 100;

11) „Врт под Стајом“ оранице рала $1\frac{1}{8}$, косачице косе $1\frac{1}{8}$ и на истој горе, граници: од истока комуном и Матије Кулића, од сјевера Рада и Матије Кулића, од запада Матије Кулића, од југа племенским путем, процијено перпера 80;

12) „Вртаче“ ливада коса $\frac{1}{8}$ и на истој 10 коријена букове горе, у заједници с Милошем и Матијом Кулићима, његова половина граници: од свију страна Радоја Кулића, процијено перпера 5;

13) „Половина од куће“ које му је у заједници с Милошем и Матијом Кулићима т. ј. његов четврти дио од куће и код исте приступак, процијено перпера 100;

14) „Гувно“ за вршење жита, којему је у заједници са Матијом и Милошем Кулићима његова половина процијено перпера 10;

15) „Комуноско право“ у паши, води и гори, где имају право држти сељани села Кулића, процијено перпера 500.

Број 889—1913—386—1910. У Пишчу, 17 јуна 1914 г.

— Краљ. Капетански Суд — Кап. М. Кецојевић бр. 442, 1,1

Оглас. У извршењу клаузуле Краљ. Обл. Суда из Подгорице, од 27. марта 1914. г. број 1128—IV—1914—225.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Рада Р. Ивановића из Врбиче; процијена перпера 2000.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатеог суда.

За продају одређују се три рока и то: 25. јула, 25. августа и 25. децембра 1914. год. од 8 сати прије подне до 4 сата послје подне. На првом року непокретност се неће уступити испод процијене вредности, а на другом хоће и ниже али не испод $\frac{2}{3}$ процијене вредности, а на трећем року уступити се понудиоцу највише цијене. Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијене вредности.

Позивају се сви они који имају на непокретност какво реално право, и право прече купње, да се пријаве прије прве продаје.

Опис непокретности:

1) коса ливаде 2, листобера горе 2, крга лозових 60, и коријена смокве 3, све у једном комаду звано „Вучја“, граници: од истока Даниша С. Ивановић, од југа Јагош П. Ивановић, од запада Бошко Ивановић, а од сјевера пут, процијено перпера 1.400.

2) коса ливаде $1\frac{1}{8}$ од рала оранице $1\frac{1}{8}$ све у једном комаду звано мјесто Ступињ, граници: од истока Радо Р. Ивановић, од југа Божо Ивановић, од запада и сјевера Радуле Ивановић, процијено перпера 600.

Број 758. 126—1914, Дољани, 25. јуна 1914. г. — Капетански Суд — Кап. Кр. Л. Ивановић бр. 443, 1,1

Обзнана. Краљ. Обласни Суд овим објављује свима и свакоме кога се тиче, да је отворено стетиште над цијелом покретном и непокретном имовином кап. Сава Мартиновића, из Брезовика, и зато позива свакога, који би од истога ма по којем праву што тражити имао, да се до 1. октобра тек. године, са својим потраживањима овоме Суду пријаве, у противном случају изгубиће право на потраживање.

При доношењу распреднога ријешења, Суд ће се оснивати на признање парничних странака — јавне и приватне исправе; а неће примати заклетве и исказе свједока (чл. 274. алинеја друга грађ. суд. поступка).

Дужника, као и повјеритеља или њихове пуномоћнике суд позива да истом предстану 1. октобра ове год., ради поравњања или у противном случају избора представника повјериоца, ради ликвидирања пријављених потраживања.

Број 1826—IV—1914—613. Никшић, 26. јуна 1914 г. — Краљ. Обласни Суд — за председника, судија, Фил. Пејовић. (439, 1,1)

Оглас. У извршењу пресуде Краљ. Великог Суда, на Цетињу од 1. септембра 1909. год. Број 221—V—1908—67 овим се износи на јавну продају доље описана непокретност Зека М. Матејића из Бар. поља која је процијена перп. 1512.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатеог суда.

За продају су одређени рокови 30. јуна 30. августа и 30. децембра ов. год. у 4 сата по подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијене вредности, а на другом хоће али не испод $\frac{2}{3}$ процијене вредности, а на трећем уступити се понудиоцу највише цијене. Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијене вредности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и сви они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Два рала ораће земље у звано мјесто „Бурташи“ са правом натапања, речена земља граници од истока путем, од запада имовином Маре И. Станишић, од сјевера имовином Зека Матејића а од југа имовином Мића Поповића и Мила Дабановића.

Број 681. 30—1908. У Ст. Бару, 28. јуна 1914. г. — Капетански Суд — Капетан Машан Вујовић. бр. 444, 1,1

Оглас. Износи се на јавну продају доље описана непокретност Јања Дабетића из Лијевог Ријеке, процијена 3000 перп.

Продаја ће се извршити у Канцеларији потписатеог суда.

За продају се одређују три рока: 19. јула 19. августа и 19. дец. тек. год. од 9—12 сати прије подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијене вредности на другом хоће и ниже али не испод $\frac{2}{3}$ процјене а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијене вредности.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право као и они који имају право прече купње да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Орана земља у Лучицу у коју има 2 рала оранице уз исту $\frac{3}{4}$ ливаде на коју има 20 коријена шљивових дрва које рађају, граници: земаљом Радевића, Богдана Којића и Радоша Дабетића.

Једна коса ливаде у Осојник и мете с рупама, граници земаљом Марка Лашића, Радоша Дабетића, Богдана Којића и Радевића.

Коса једна ливаде у поток са једним листобером шуме, граници са земаљом Мијајла Ацијића, Ивана Лашића, Радоша Дабетића и путем.

Шума у Прислон, граници земаљом Радевића, продавачево, а од сјевера и југа путем.

Број 936. 112—1914. Лијева Ријека, 19. јуна 1914. год. — Кр. Кап. Суд — Кап. Војин Оровић. бр. 445, 1,1

Оглас. Износи се на јавну продају доље описана непокретност Милутина И. Макочевића из Црнаца, процијена перпера 385.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатеог суда.

За продају одређена су три рока: 30. јула, 30. августа и 30. децембра о г. од 8 сати прије до 4 сата послје подне. — На првом року непокретност се неће уступити испод процијене вредности, а на другом хоће али не испод $\frac{2}{3}$ процијене вредности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијене вредности.

Позивају се сви који на непокретност имају какво реално право, као и они који имају право прече купње, да се пријаве потписатом суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Од рала $\frac{3}{4}$ и 43. квад. м. у звано мјесто „Старилаз“ у једном комаду, граници се: од истока Пера В. Макочевића, запада Баја Т. Макочевића, сјевера дужином, југа Пера В. Макочевића, сви са земаљом. У ограниченом простору постоји снабдевање: лозом, смоквом, шљивом и др. питомим воћем, са половином овогодишњег фрута који се налази на описане непокретности, са свима правима послужја која је иста до данас имала.

Број 624. 408—1912. У Спужу, 30. јуна 1914. г. — Кр. Капет. Суд — Капетан, Петар Савовић. бр. 484, 1,1

Оглас. Пошто је трећи рок (20. октобра 1912) за продају непокретне имовине Луке Арсова Мишуревца, из Дабоба, — оглашене у 20. броју „Гласа Црногорца“ 1912. године — падао послје ступања на снагу закона о мораторијуму, иста се није ни одржала, те ће се трећа продаја речене непокретности напредно одржати 2. новембра ове године.

Број 731 ex 1914—364—1911. Подгорица, 1. јула 1914. — Кр. Капетански Суд — Капетан, Бл. Вујовић. бр. 441, 1,1

Оглас. Износи се на јавну продају доље описана непокретност Љубице Вуковића процијена перпера 1800.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатеог суда у дане: 1. августа, 1. септембра ове и 1. јануара 1915. године.

На првом року непокретност неће се дати испод процијене вредности, на другом хоће и ниже али не испод $\frac{2}{3}$ процјене; а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијене суме.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, као и сви они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Поткућица у ковачици, њиве, осоју и сва шума преко потока ковачице, те истој припада све изједног комада.

Поменута непокретност граници земаљом војводе Гавра Вуковића, Малише и Петра Вешовића и Акса Милетића.

Број 1043. 520—1911. У Лијевог Ријеци, 1. јула 1914. г. — Краљ. Кап. Суд — Кап. Војин Оровић. бр. 487, 1,1

Оглас. У извршењу наредбе Кр. Обласног Суда од Андријевице од 29. марта 1914. год. број 475—IV—1912—135.

Са овим се износи на јавну продају доље описана непокретност Бошка Милићева Вуксановића из Присоје за дуг Милана Мијатовића из Андријевице.

Истакнута имовина процијена је перпера 226 и 66 пара.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Краљима, за коју се одређују три рока и то 4. јула, 4. августа и 4. децембра 1914. године.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијене вредности, а на другом хоће али не испод $\frac{2}{3}$ процјене, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% према процени непокретности.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, као и сви они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

У присоји под кућу рала $1\frac{1}{8}$ оранице под водом граници се од истока земаљом Јагоша В. Лакићевића, од сјевера Рада Протића, од југа Јагоша Лакићевића, а од запада Љуба М. Вуксановића земаљом.

Број 301—165—1914. У Краљима, 4. јуна 1914 г. — Кр. Капетански Суд — Михаило Лекић. бр. 438, 1,1

Оглас. Јавна продаја непокретности Дула Лазарева Пајовића из Главица, извршиће се 27. октобра т. г. у четири сата послје подне.

Виђи оглас у Гласу Црногорца број 34. од 11. августа 1912. год.

Број 890—308—1912. Д.-град, 2. јула 1914. г. — Капетански Суд — Кап. П. Бошковић бр. 486, 1,1

Оглас. На основу извршне клаузуле Краљ. Обласног Суда из Шавника, од 7. фебруара ове године, број 338—IV—1912—200.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност наследиоца пок. Николе Бојата из Црквице, Планине Пивске, за измиру дуга Митру Николићу.

Непокретност је процијена перпера 2000. Продаја ће се извршити у канцеларији потписатеог суда.

За продају одређена су три рока: 21. јула, 21. августа, и 20. децембра 1914. год. у три сата послје подне. — На првом року непокретност се неће уступити испод процијене вредности, а на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ вредности, а на трећем року уступити се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијене вредности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и они, који имају право прече купње, да се овоме суду пријаве прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

„Врањача“ ливада коса $6\frac{1}{2}$, процијена перпера 650, граници: од истока и сјевера сеоским комуном, од запада Вукоте и Михаила Бојата, од југа Михаила Бојата.

„Илинчићи“ ливада коса 3, оранице $1\frac{1}{8}$, процијена перпера 300; граници: од истока запада и југа Вукоте Бојата, од сјевера Михаила Бојата.

„у Врштак“ земаљ оранице рала $2\frac{1}{2}$; ливаде коса $1\frac{1}{4}$ и на истој мало горе; про

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам механџијску радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: СТЕВО МИЛИНКОВИЋ.
Пљевље, 19. јуна 1914 год. бр. 481, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам ханџијску радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: СПАСО ЂАБИЋ.
Пљевље, 19. јуна 1914 год. бр. 482, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам механџијску радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: МАНОЈЛЕ ТОШОВИЋ.
Пљевље, 19. јуна 1914 год. бр. 482, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам кафанску радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: ЈОКА ПЉЕСКОЊСКА, удова.
Пљевље, 19. јуна 1914 год. бр. 482, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам мјешовиту радњу, поред исте купујем вуну и кожу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: ХАСАН ХАѢИ АМЗИЋ.
Пљевље, 27. јуна 1914 год. бр. 496, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам радњу мјешовито-бакалску, коју сам протоколисао код овд. Обл. Суда и коју ћу водити под фирмом: ИБРАХИМ ЧОЛОВИЋ, ПЉЕВЉЕ. (497,1,1)

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам радњу мјешовито-бакалску, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: ИБРАХИМ КАРА-ХАСАНОВИЋ, ПЉЕВЉЕ. бр. 497, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам радњу мјешовито-бакалску, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: НАЗИВ ЧОРБОВИЋ, ПЉЕВЉЕ. бр. 497, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам мјешовиту радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: ЈУСУФ ДИЗДАРЕВИЋ ПЉЕВЉЕ. бр. 498, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам механџијску радњу, коју сам протоколисао код оvd. Обл. Суда и коју ћу водити под фирмом: ДИКО КРСМАНОВИЋ, ПЉЕВЉЕ. (499,1,1)

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам бакалску радњу, коју сам протоколисао код оvd. Обл. Суда и коју ћу водити под фирмом: ДИКО КРСМАНОВИЋ, ПЉЕВЉЕ. (499,1,1)

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5-ог трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам мјешовиту трговачку радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда, а коју ћу водити под фирмом: ХАѢИ ХАѢО БЕГ БАЈРОВИЋ, ПЉЕВЉЕ. бр. 500, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у Лукову на Гвозд обављам ханџијску радњу, коју сам протоколисао код Краљ. Министарства Финансија, 23. маја 1900 год и коју ћу водити под фирмом: ЖИВКО Н. ДРАШКОВИЋ.
У Гвозду, 8. јула 1914. бр. 504, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам бакалску радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: АЈРО САРВАН.
Пљевље, 19. јуна 1914 год. бр. 475, 1,1

ОГЛАС. — Сагласно наређењу члана 5. трговачког закона овим објављујем, да у овој вароши обављам бакалску радњу, коју сам протоколисао код овдашњег Обласног Суда и коју ћу водити под фирмом: МУЈО БИѢАН.
Пљевље, 19. јуна 1914 год. бр. 476, 1,1

Приватни огласи

ИНДУСТРИЈСКО АКЦ. УДРУЖЕЊЕ

— У НИКШИЋУ —

позива све своје акционаре П. кола да до 1. августа о. г. уплате своје акције, иначе ће бити пренешене у резервни фонд сагласно чл. 8. наших статута.
Никшић, 8. јуна 1914 г.
бр. 515, 1,3 Управа Индустијског Акц. Удружења

Оглас. Продајемо из слободне руке наше двокатне куће у Катунској улици спрема Владину Дому, бр. 75. и 77., са по десет одјељења. Ко жели купити нека се пријави у Апотеку Матановића.

Цетиње.
бр. 391, 4,10 КРСТО и МАРНО МАТАНОВИЋИ.

Оглас. Стављам на знање поштованој публици, да сам отпочео рад на Цетиње.
бр. 414, 3,3 РИСТО КУСЛЕВ, зубни љекар.

Оглас. Према чл. XIV. додатка наших Правила овим путем извјештавамо, да ћемо на 27. ов. мјесеца у неђељу распродати 22 комада оригиналних акција Народне Банке (Барске) понудиоцу највише цене.

Почетак лицитације у 10 сати прије подна у локалу Народне Штедионице.
Цетиње, 1. јула 1914.

бр. 430, 2,2 УПРАВА НАР. ШТЕДИОНИЦЕ

Друштво постоји од 1831 г. Од оснивања свеукупно исплаћене штете износе 1 милијарду и 163 милиона круна.

ЦРНОГОРСКА БАНКА

главни је Заступник за Црну Гору осигуравајућег друштва
ASSICURAZIONI GENERALI У ТРСТУ

како за осигуравање живота, тако исто за осигурање против пожара било то кућа, магазина, робе, стана, намјештаја адиђара и т. д.

Сваковрсна осигурања врши како централа тако исто и њене филијале.

Од колике је важности у данашње доба осигурање ма које врсте оно било, свакоме је довољно јасно; оно је у цијелом свијету постала општа ствар, а у појединим државама уведено је чак и обавезно осигурање.

Нарочито се препоручује осигуравање живота, чиме човјек са мало жртава осигура себи или својима знатну своту и то сасвијем неосјетно.

За случај инвалидитета не плаћа се ништа, а полица је ипак од важности.

Након трогодишње уплате, друштво даје зајмове на полице уз $4\frac{1}{2}\%$ камате.

За ближа упуста стоји Црногорска Банка са својим филијалама свакоме радо на расположењу.

бр. 374, 5,12 **ЦРНОГОРСКА БАНКА**

Јамечена главница на дан 31. децембра 1913 износи 457 милиона круна

На дан 31. децембра 1913 постојећа животно осигурања кр. 1.297.036.630.20

Стјечај. На основу одборске одлуке од 4. јуна тек. год. бр. 1054., овим расписује се стјечај за *ојштинског љекара*, који је потребит вароши Пљевља.

Плата је по буџету за ову годину 5000 перпера.

Молбе са односним документима кандидати имају упутити Управи варошке општине у Пљевљу до 15. јула ове год.

Бр. 1080. Из канцеларије управе варошке општине у Пљевљу, 8. јуна 1914. год., Пљевље. бр. 437, 1,3

Стјечај. На основу одборске одлуке од 10. јуна тек. год. бр. 1102., овим расписује се стјечај за *секретара*, који је потребан општини вароши Пљевља.

За секретара биће примљен онај који испуњава услове из члана 54. „закона о уређењу варошких општина“.

Систематска плата секретару биће 1500 перпера годишње, а према његовом раду и способности одбор ће му по увиђавности одредити и додатак за ову 1914. г.

Кандидат мора бити верзиран свима општинским пословима, и да има добру спрему и способност, а и да је провео као секретар или писар најмање неколико година у општинској служби.

Молбе са односним документима кандидати имају упутити управи варошке општине у Пљевљу до 15. јула ове год.

Бр. 1102. Из канцеларије управе варошке општине у Пљевљу, 11. јуна 1914. год., Пљевље. бр. 437, 1,3

П. Н. ГОСПОДИНУ
Веселину Секуловићу — Цетиње

Сматрамо за особиту дужност, да вам се најсрдачније захвалимо на сакупљеним доброволним прилозима у износу од К. 117, које сте сакупили на Цетињу приредом прославе стогодишњице Петра II. Петровића Његоша у Билећи.

Хвала вама и приложницима.
Прилози су употребљени у фонд за зидање св. Савског дома у Билећи.

Бр. 28/14. У Билећи, дне 22. марта 1914. бр. 501, 1,1 **Српска Читаоница.**

Објава. Овијем се чини да знања свима заинтересованим, да ће племенски одбор цеклинских риболова на дан 6. августа 1914 год., по стар. кален., одржати *јавну лицитацију продаје сухе рибе — укље* и то за једну годину, која се увови у свима цеклинским риболовима. Продаја ће се одржати на Ријечи и реченог дана уступити понудиоцу највеће цене, разумије се, ако ова буде повољна.

Заинтересовани могу се са ближним контрактским односним условима упознати код потписатог одбора прије дана лицитације.

Ријека Црнојевића, 8. јуна 1914 год.
— Племенски одбор Цеклин. риболова —
Предсједник,
кап. Петар Краљевић.

Барско Друштво

саопштава да почев од 18. јула по ст. кал. (1. авг. по н. к.) ред вожње пароброда по Скадарском Језеру и возова на жељезничкој прузи Бар—Вир бити ће овако измјењен:

Жељезница Бар—Вирпазар.

Поштански број 2.	Пошт. број 1.
прије подне	по подне
Полазак 8 ¹⁵	Долазак 3 ³⁰
8 ³⁰ Приморска станица	3 ⁴⁵ Бар
8 ⁴⁵ Бар	3 ⁰⁰ Поповићи
8 ⁵⁵ Поповићи	3 ¹⁵ Зупци
9 ¹⁰ Зупци	3 ³⁰ Резервоар у Зупцима
9 ²⁵ Резервоар у Зупцима	3 ⁴⁵ Туземиле
9 ⁴⁰ Туземиле	3 ⁰⁰ Суторман
9 ⁵⁵ Суторман	3 ¹⁵ Добрава
10 ¹⁰ Добрава	3 ³⁰ Лимљани
10 ²⁵ Лимљани	3 ⁴⁵ Бољевићи
10 ⁴⁰ Бољевићи	3 ⁰⁰ Вирпазар*)
11 ¹⁵ Вирпазар*)	Полазак 1—

Распоред пловидбе по Скадарском језеру.

А) Линија Ријена—Вир (свакодневно).

прије подне	по подне
Полазак 10 ⁴⁰	Долазак 2—
Долазак 12—	Полазак 12 ³⁰
Полазак 12 ⁴⁰	Долазак 11 ⁵⁰
1 ⁵⁰ Ријека	10 ³⁰ Долазак 2—
4 ³⁰ Вирпазар	10 ⁰⁰ Полазак 12 ³⁰
	8—

Б) Линија Вир—Плавница—Снадар (свакодневно)

по подне	прије подне
Полазак 12 ⁴⁰	Долазак 11 ⁵⁰
1 ⁵⁰ Вирпазар	10 ³⁰ Долазак 11 ⁵⁰
4 ³⁰ Плавница	10 ⁰⁰ Долазак 11 ⁵⁰
	8—

*) Послуживање у гостионици при жељезничкој станици.

бр. 507, 1,1 **УПРАВА БАРСКОГ ДРУШТВА**

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Ћ. Кр. Височанство Књагиња Ксенија у пратњи Министра Предсједника, г. серлара Ј. Вукотића и Министра Иностраних Дјела г. Петра Пламенаца по свом повратку са Плавског Блата 30. пр. мјесеца смилувала се је на сиротињу овдашње вароши и ближње околине.

Пројекта урођеном дарежљивошћу нашег Узвишеног Владалачког Дома милостииво је погледала на поменути сиротињу, те је при свом кретању исту обдарила са петнајест наполеона помоћи.

С тога сматрам за свету дужност, у име своје и обдарених, изјавити овим своју најтоплију и најоданију захвалност Ћ. Кр. Височанству Књагињи Ксенији на високој пажњи и милости, коју указа нашој сиротињи, са жељом, да дуго поживи на радост Узвишених Родитеља и понос мила Домовине!

Андријевица, 3. јула 1914. год.

бр. 495, 1,1 Предсједник вар. општине,
Кап. И. Чукић.

Оглас. Наша кућна заједница сазнаје да се наш брат односно син Машан Петров Бојовић из Гор. поља сада у Америци лакомислено задужује а кућу ни чим не помаже, с тога по данас наша кућна заједница за истог не одговара никоме, а то нам право даје чл. 696. Оп. Им. Законика.

Гор. поље, 7. јула 1914.

бр. 503, 1,1 Старјешина кућне заједнице,
Томо П. Бајовић.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда не-заборављеног сина, односно брата

† МИЛАНА ВРБИЦЕ

који се 3. јула тек. год. пресели у вјечност, у најљепшем цвијету своје млађане снаге у 20 години свога живота, не можемо пропустити, а да овим путем не изјавимо нашу особиту благодарност свијема онима, који нам било писмено, било телеграфским путем изјавише своја саучешћа у нашој жалости.

Искрена хвала нашим пријатељима Бајицама, који похиташе да покојника ожале и до вјечне куће испрате.

Особита и вјечна хвала нашој браћи Његушима, који на глас смрти покојникове онако у великом броју дођоше, покојника својски ожалише, до вјечне куће испратише и матери земљи предадоше, чиме нам у неколико тугу ублажише за милим покојником.

Хвала г. г. свештеницима: Радонјићу, Пејовићу и Божовићу, који опијело над покојником извршише; као учитељу Њесару, који са неколико ђака спроводу присуствова.

Још једном хвала свијема, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа у нашој великој жалости. Његуши, 8. јула 1914.

Ожалошћени: отац **Станко**; маћеха **Јоке**; браћа: **Илија**, **Раде**, **Петар**, **Саво**; сестре: **Марица**, **Љубица** и **Киће**.

бр. 502, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти наше никад незаборављене кћери односно сестре

† АНЂЕЛИЈЕ ВУКИЋЕВИЋ

бивше ученице VII. разреда Цетињског Института и ученице Петроградске зубољечарске школе

која се 1. јула о. г. у 18 години свога живота пресели у вјечност послје кратког боловања.

Сматрамо за пријатну дужност изјавити поштованом грађанству вароши Цетиња највећу захвалност на пратњи, коју указаше смртним остацима покојнице.

Остајемо увијек благодарни госпођици Жан Рајмонд, наставници Института и ученицама, које у име цетињског женског Института Царице Марије приложише вијенац покојници. Наше топло признање г. г. докторима: Матановићу, Радовићу и Јанковићу као и особљу болнице „Данило I“ на њиховом озбиљном заузимању, да покојницу отргну из наручја смрти. Захваљујемо г. г. свештеницима: Матановићу, Јовићевићу и Дапчевићу на њиховом чинодјејствовашу, приликом пратње из Цетиња и на гробу.

Незаборавна хвала нашим пријатељима и браћи Љуботињанима, који у великом броју испратеше покојницу до вјечне куће, као и свима који ма каквим путем учествоваше у нашој великој жалости.

Љуботињ, 5. јула 1914. г. бр. 448, 1,1
Ожалошћена породица **Вукићевић**.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском туге и жалости која нас задеси приликом неадне смрти нашег предрагог мужа, односно оца

† водника Николе Рудова Дајковића

који се 11. јуна послје петодневног тешког боловања у својој 47 години пресели у вјечност. Покојник је учествовао у оба балканска рата, где је и показао своју храброст, што свједочи његово производство за водника у вријеме рата.

Не можемо пропустити а да овим путем не одамо нашу доживотну благодарност г. доктору Марулису, на својском заузимању, да нашег премилог покојника отргне од неумитне смрти.

Срдачна хвала свештенику Ристу Поповићу који над покојником опијело изврши.

Не мање благодарни смо серлара Јоку Јовићевићу на лично саучешћу као и поручнику Саву Газиводе.

Доживотна хвала браћи: Жабљачанима, Долошанима, Вранинацима, Жупљанима, Горичанима, Бериславцима, Ријечанима, Јанковићима, Подгоричанима и Вир-Пазара, који покојника за вријеме болести својски походише, а на глас смрти покојника у великој маси ожалише и до вјечне куће испратеше.

Нека је поново хвала свима, који ма којим путем узеше учешћа у нашој превеликој жалости. Жабљак, 5. јула 1914 год.

Ожалошћени: супруга **Ивана**; синови: **Ђуро**, **Лука** и **Лазар** — **Дајковићи**. бр. 491, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Јављам се мојим суродницима, пријатељима и познаницима да сам мојег полугодолетног сина

† ДУШАНА

предао матери земљи 30. јуна т. г. Ради великог броја браће Црногораца који учествоваше у мојој великој жалости не могу пропустити а да не одам доживотну хвалу свима. Доживотна хвала и свим онима који покојников спровод увеличаше и до вјечне га куће испратеше, у Мијаши Арзона У. С. А.

Ожалошћени: отац **Иво Н. Вукчевић**; мајка **Љубица**; стрицеви: **Марко**, **Машо**, **Перо**, **Иво**, **Томо**, **Иво**; рођаци **Нико** и **Петар** из Црнице Глухи До. бр. 492, 1,1